

7 דקות בגן-עדן

תסריט מאת : עמרי גבעון.

**דראפט מס' 19.
תסריט צילומים - שינוי 2.
6/11/2007**

כל הזכויות שמורות לעמרי גבעון, 2007.

1. פנים. אוטובוס - אחר הצהריים.

האוטובוס העירוני מלא בנוסעים. כל מקומות הישיבה תפוסים, מספר נוסעים עומדים במעבר מחזיקים בעמודי האחיזה. בחוץ, אחר הצהריים חורפי, טיפות גשם נזלות על החלונות הגדולים.

גליה, 27, רזה, פנים בהירות, שיער ארוך שחור, עטופה במעיל גשם כהה, צעיף צמר אדום מכסה את הצוואר שלה. יושבת על אחד הכיסאות בחלקו האחורי של האוטובוס, היא יושבת על יד החלון, לידה יושב זקן, הוא קורא את העיתון היומי.

גליה מסתכלת החוצה, היא נראית מהורהרת, היא מצמידה את ראשה אל החלון, בוהה ברחובות העיר שחולפים על פניה.

האוטובוס נעצר בתחנה, מספר נוסעים יורדים מהדלת האחורית, כמה עולים מהדלת הקדמית. גליה מפנה את מבטה אל תוך האוטובוס, אל המעבר.

בין הנוסעים שעולים נמצא בחור צעיר, קשה לראות את פניו בבירור, שאר הנוסעים מסתירים אותו. הבחור נעמד במעבר, בפרופיל אל גליה. הוא נעזר במוטות האחיזה של האוטובוס.

גליה מביטה באותו בחור. בוחנת אותו...מנסה להשיג תמונה ברורה של פניו, לאחר רגע, הבחור מסובב את מבטו אל עבר גליה, גליה ממחרת להפנות את ראשה אל החלון...

.Fade out

2. פנים. בית לווינשטיין / חדר - ערב.

קרני השמש חודרות אל החדר מבעד לחלונות ושטפות אותו באור אחרון של היום.

על יד החלון ניצבת מיטה, סביבה עומדים מכשירי החיאה. **אורן, 27**, רזה, שיערו קצר כהה, שוכב במיטה מבלי לזוז. הסאונד היחיד שנשמע, הוא צפצוף המוניטורים.

על יד המיטה של אורן, עומדת גליה. היא מכינה את אורן לשינה. היא בדיוק סיימה לגלח את פניו. היא מניחה את סכין הגילוח בכוס מלאה מים שעומדת על הכוננית שעל יד המיטה. היא לוקחת מגבון לח מתוך ערימת מגבונים חמים שמעלים אדים שמונחים על פלטת מתכת שעל הכוננית.

כשהיא מסיימת עם הפנים היא פותחת את הכפתורים העליונים בחולצתו של אורן, שולפת מגבון נוסף ומנקה את איזור החזה שלו. אורן שוכב דומם, לא מגיב למגע.

לאחר שהיא מסיימת עם החזה, היא מרימה את ידו של אורן, מחזיקה אותה באוויר, לוקחת מגבון נוסף ועוברת על איזור בית השחי. ידו של אורן חסרת חיים, מתנדנדת באוויר.

גליה מסיימת את המלאכה. היא מיישרת את גופו של אורן, מניחה כרית נוספת מתחת לראשו. היא חולצת את נעליה, ופושטת מעליה את הסוודר שהיא לובשת, נשארת בחולצת טריקו ארוכה ודקה, מתחת לחולצה מבצבצת מעין חולצה צמודה בצבע העור שמכסה אל חלק גופה העליון של גליה, מהצוואר ומטה.

גליה מתיישבת על המיטה, מביטה באורן כמה רגעים ואז נשכבת לידו, מניחה עליו יד.

מכשירי ההחייאה ממשיכים בצפצופם המונוטוני, נראה שהרעש מצליח להרדים את גליה, היא עוצמת עיניים. ואז, אחת האצבעות ביד שמאל של אורן זזה.

גליה אינה מרגישה את התזוזה. לא עוברת כמה שניות וכל אצבעות יד שמאל של אורן זזות, אורן מכווץ אותן לאגרוף ומשחרר אותן חזרה.

לאחר מכן הוא מצליח להזיז את הזרוע, גליה רדומה, ידו של אורן מטפסת לאט מהמיטה לכיוון הפנים של גליה. אורן מניח את כף ידו בעדינות על פניה של גליה.

כשגליה חשה במגע היא פוקחת את עיניה בבהלה. הסאונד של המוניטור מתגבר ומתחבר לסאונד של שעון מעורר שבסצנה הבאה.

קאט מהיר ל –

3. פנים. דירה של גליה / חדר שינה - בוקר.

גליה שוכבת על המיטה ללא תנועה. היא פוקחת את עיניה בבהלה, לאחר רגע כשהיא מבינה שהיא התעוררה מחלום היא משחררת נשימה, למרות זאת היא נראית כמו מתה. ברקע נשמע צפצוף השעון המעורר, הוא מראה על השעה **9:00**.

החדר הקטן חשוך. בחוץ מנשבות רוחות, גשם דופק על התריסים.

גליה שוכבת על המיטה, על הצד, היא לובשת תחתונים ונראה שהיא ללא חלק עליון. שיערה השחור מכסה את פניה. גליה מושיטה יד אל עבר השעון המעורר ומכבה אותו, כף היד שלה עטופה במעין כפפה.

הכפפה מכסה את אזור כף היד מלבד קצות האצבעות. הכפפה צמודה אל היד והיא בצבע העור.

ירד פוסטר. האיש צורח. על הקיר מול המיטה מטייל ג'וק. הוא יחסית גדול ונראה שהוא לוקח את הזמן.

על יד המיטה עומדת כוננית עץ קטנה, עליה מונחות חפיסות של כדורי שינה ומשככי כאבים כוס קפה שחור ישנה ומאפרה עמוסה בבדלים.

גליה מושיטה יד לחצי הריק של המיטה ומלטפת את הסדין המקומט כמחפשת מישהו שהיה צריך להיות שם.

לאחר כמה רגעים היא מתיישבת, מסדרת את השיער, עכשיו, כשהיא יושבת, ניתן לראות שהיא לובשת חלק עליון, אבל לא ברור מהו אותו פריט לבוש, זה נראה כמו חולצה צמודה באותו הצבע של הכפפה שמכסה את כף ידה.

4. פנים. דירה של גליה / מטבח - בוקר.

גליה עומדת מול הכיור. היא לובשת סוויטשרט ומכנסי טרנינג שגדולים עליה במידה או שתיים, מתחת לסוויטשרט מבצבץ צווארון הגולף של אותה חולצה צמודה.

גליה מפעילה את הקומקום החשמלי. היא שולחת יד ומתגרדת באזור הכתף מתחת לסוויטשרט. עם היד השנייה היא מוציאה כוס זכוכית מתוך הארון, היא מפסיקה להתגרד ושמה בכוס כפית סוכר וקפה שחור. שיר פופ קליל מתנגן מתוך רדיו קטן שעל המדף. גליה מושיטה יד ומכבה את הרדיו.

גליה יוצאת מהמטבח ולאחר כמה רגעים היא חוזרת עם עיתון עטוף בתוך שקית. היא מניחה אותו על הכיור.

כשהיא צועדת לכיוון הכיור, היא דורכת על משהו עם כף רגלה שעטופה בגרב עבה.

לוקח לה שנייה להרגיש שהיא עלתה על משהו. היא מניחה את העיתון על הכיור ומנתקת את כף הרגל שלה מהרצפה.

על הרצפה מעוך הג'וק שהיה בחדר. החלק האחורי של גופו מעוך לגמרי. גליה מביטה בג'וק. היא בודקת את כף הגרב שלה שמוכתמת בכתם שומן בצבע חום.

היא מושכת מגבת נייר מהארון, ומניחה אותה על הג'וק. היא מרימה את כף רגלה ומנחיתה אותה על הג'וק, פעם נוספת.

לאחר רגע היא מרימה לאט את כף הרגל. הג'וק גמור. היא אוספת את הג'וק עם מגבת הנייר ומניחה אותו בפח האשפה. המים בקומקום רתחו.

קאט ל –

גליה מוזגת את המים אל כוס הקפה. היא מתיישבת על כיסא ליד שולחן האוכל. היא קורעת את השקית של העיתון, שולפת אותו ובוהה בכותרת של העמוד הראשי. הכותרת היא **"השביתה הגדולה"**. מתחת לכותרת יש תמונה גדולה שמכסה את רוב העמוד. בתמונה עומדת אישה מחזיקה שלט בריסטול עליו כתוב **"שובתים!"** גליה מניחה את העיתון על השולחן.

היא לוגמת מהקפה ומסדרת קבוצת שיער שעדיין דבוקה לה לפנים. היא מציתה סיגריה ומועכת אותה במאפרה שעל השולחן לאחר כמה שאכטות קצרות. צלצל טלפון נשמע מכיוון הסלון. גליה נשארת במטבח. לאחר מספר צלצולים עונה המזכירה.

מזכירה (קולו של אורן מוקלט)

הגעתם לבית של גליה ואורן, נשמח אם תשאירו הודעה.

קול מעבר לקו

גליה, זאת אמא, התעוררת? למה את סוגרת את הטלפון שלך?
אני מסיימת מוקדם היום, חשבת אולי לקחת אותך לצהריים, תדברי איתי.

גליה אדישה להודעה של אמא שלה. היא מביטה על תמונות שתלויות על המקרר. בתמונות היא ואורן מצולמים בשלל מצבים זוגיים, גליה נעמדת, היא מיישרת את אחת התמונות שתלויה עקום.

5. פנים. דירה של גליה / מקלחת - בוקר.

גליה עומדת מול ארון התרופות שמעל הכיור, אוספת את שיערה לקוקו. על הכיור מונח תיק רחצה קטן, בתוך התיק יש קצף גילוח, בקבוק אפטר שייב, וסכין גילוח.

גליה מוציאה את הסכין, הראש של הסכין נראה משומש, היא מנתקת את הראש מגוף הסכין ומניחה אותו על הכיור. היא פותחת את ארון התרופות ומוציאה משם חבילה חדשה של סכיני גילוח. היא שולפת ראש חדש ומחברת אותו אל מוט הסכין.

היא קצת מסתבכת. הסכין לא מתחבר בפעם הראשונה. צלצול טלפון נשמע מהסלון, גליה ממשיכה בשלה.

6. פנים. דירה של גליה / סלון - בוקר.

המצלמה מתמקדת במזכירה האלקטרונית. לאחר צלצול נוסף המזכירה האוטומטית עונה.

מזכירה (קולו של אורן מוקלט)
הגעתם לבית של גליה ואורן, נשמח אם תשאירו הודעה.

בזמן ההודעה, המצלמה עוזבת את המזכירה ונעה לכיוון המקלחת, כשהמצלמה מגיעה אל המקלחת, אנו רואים את גליה עומדת מול הכיור.

דוקטור אלדר
גליה, זה דוקטור אלדר, אני חושב שאת צריכה
להגיע. תדברי איתי, אני במחלקה.

גליה מניחה את הסכין על הכיור, נשארת לעמוד...היא מבינה מה קורה..

7. חוץ. בית קברות - יום.

אחר צהרים חורפי בבית הקברות. גליה עומדת בכניסה אל חלקות הקברים, מביטה בהלוויה שמתרחשת בפנים. סביב הקבר מצטופפים עשרות אנשים.

גליה עומדת לבד, רוח קלה מנשבת. (אין גשם) היא נשארת במקום. ההלוויה הסתיימה, האנשים מתחילים להתפזר.

ציפי, 52, שיער חום אסוף לקוקו, עטופה במעיל ארוך, יוצאת מתוך חלקות הקברים. היא נתמכת ע"י שני בחורים צעירים, אחד מהם הוא, **זיו, 17**, לובש סוודר שחור וכובע צמר.

שני הבחורים לוקחים את ציפי לכיוון רכב החונה ליד. לפני שציפי נכנסת אל הרכב, היא נעצרת ומביטה בגליה, לרגע הן לבד, שתי נשים מביטות אחת בשנייה, גליה היא הראשונה להשפיל מבט.

זיו סוגר את דלת הרכב. הוא מסתובב ומתקדם אל גליה. הוא מגיע אליה ומחבק אותה בעדינות.

את תהיי בסדר?..

גליה שותקת. מחבקת את זיו, לאחר כמה רגעים זיו עוזב אותה, הוא מסתובב וחוזר אל הרכב. **שרית 32**, שיער שחור, תווי פנים דומים לשל גליה מגיעה ונעמדת מאחוריה. היא מציתה סיגריה מניחה יד על גבה של גליה.

גליה שותקת לכמה שניות, ממשיכה להביט לכיוון הקבר הטרי.

גליה

אורן היה מתבייש בי...

Fade Out

8. פנים. דירה של גליה / סלון - בוקר.

מספר ארגזים מקרטון מפוזרים בסלון. גליה מכניסה לתוכם חפצים שהיא מורידה מהמדפים. היא פועלת מהר, לא מתעכבת להתבונן בהם.

היא שולפת מאחד המדפים ערימת קלסרים מאובקים, בניהם יש מעטפה חומה מנייר. גליה מוציאה מתוך המעטפה עיתון ישן, מצהיב.

כותרת העיתון היא **"הטרור חוזר לירושלים"**. מתחת לכותרת יש תמונה של אוטובוס מפוצץ. ירדה מדבקה של אוטובוס.

גליה קוראת את הכיתוב שמתחת לכותרת הראשית **"סמוך לשעה 9:00 בבוקר פוצץ עצמו מחבל מתאבד בקו 14..."**

גליה ממשיכה לדפדף בעיתון. בעמוד המרכזי יש תמונה של זוג צעיר מחייך. אלו הם גליה ואורן. מתחת לתמונה כתוב **"גליה בן – הרוש נפצעה באורח בינוני וסובלת מכוויות ואילו אורן תורג'מן עדיין מחוסר הכרה ומצבו מוגדר קריטי"**

דפיקה בדלת, גליה מניחה את העיתון על כוננית הספרים וניגשת אל דלת הכניסה ופותחת אותה. בכניסה עומד **שלומי, 25**, רזה, נמוך קומה, לבוש בג'ינס משופשף וסוויטשרט אדיס אופנתי.

שלומי

אהלן.

גליה

היי שלומי.

שלומי נכנס אל הדירה, גליה סוגרת אחריו את הדלת. שלומי מביט סביב על הארגזים.

שלומי

אני ואלי מארגנים מסיבת פורים...אני עובר בבניין מזהיר את הדיירים...את מוזמנת...

שלומי מבין את חוסר הטאקט בהזמנה בזמן שהוא מסיים את המשפט.

שלומי

את עוזבת?

גליה

כן. להורים בינתיים.

שלומי

צריכה עזרה?

גליה

מסתדרת בינתיים.

שלומי נשאר לעמוד עוד כמה רגעים.

שלומי

טוב, אני זזתי, תעשי צלצול אם את צריכה אותי...

גליה

בסדר.

שלומי יוצא מהדירה.

גליה מעיפה עוד מבט אל העיתון שמונח על כוננית הספרים, לאחר רגע היא מתכופפת ופותחת את דלת הכוננית ומוציאה משם ניירת, קלסרים של לימודים, אלבומי תמונות.

על אחד המדפים זרוקה שקית ניילון מלאה בדואר, גליה שופכת את תכולת השקית על השולחן ומתיישבת על הספה, מתחילה למיין את הדואר.

רוב המכתבים הם חשבונות טלפון וחשמל משנת 2003. גליה לא טורחת לפתוח אותם. היא מכניסה אותם אל תוך שקית זבל. הטלפון הנייד שלה מצלצל, גליה עונה לשיחה, מעבר לקו נמצאת, ד"ר טליה אסולין 44.

גליה

היי טליה..

טליה

טוב שתפסתי אותך. מה שלומך?

גליה

בסדר. אורזת..

שתיקה לרגע.

טליה

רציתי לשאול אותך אם זה מסתדר לך אם נעביר את הביקורת שלך היום לחמש?

גליה

אה, כן, אין בעיה.

בזמן שגליה מדברת עם טליה, היא ממשיכה למיין את הדואר. בין המעטפות יש מעטפה לבנה. שמה של גליה כתוב על המעטפה אבל אין את כתובת השולח. גליה פותחת את המעטפה, בפנים יש דף נייר מקופל.

טליה

אמא התקשרה אלי, היא רוצה לבוא לביקורת שלך שבוע הבא,
אמרתי לה שתשאל אותך, אם זה בסדר מבחינתך...

בזמן שטליה מדברת, גליה פותחת את הדף. בתוך הדף מונחת שרשרת דקה עם תליון של פרפר. כנף אחת של הפרפר חסרה. הכנף השנייה מלוכלכת. הדף ריק ממילים.

גליה שוכחת לרגע שהיא בטלפון. היא מביטה בשרשרת.

טליה

גליה?

גליה

אהה..בסדר אין בעיה, קבענו..בחמש..

טליה

טוב גלי...שיהיה יום טוב...

טליה מנתקת את השיחה. גליה מניחה את הטלפון על השולחן. היא נוגעת עם קצה האצבע שלה בשרשרת. היא מרימה אותה ומביטה בה באור שנכנס מהחלון.

9. פנים / חוץ. רחוב ליד השוק - יום.

הרחוב ממוקם בצדו האחורי של השוק. משני צידי הרחוב ישנם דוכני פלאפל ושווארמה. העשן היוצא מהמנגלים יוצר אווירה מחניקה. הרחוב צפוף מאנשים שסיימו את הקניות. מספר מכוניות תקועות בתוך ההמולה.

גליה יושבת בתוך מונית שנמצאת במרכז הפקק. לידה, על המושב, מונח התיק שלה. היא מחזיקה ביד את השרשרת עם תליון הפרפר. היא מביטה בה ומכניסה אותה אל תוך התיק. היא מסתכלת על השעון שלה, השעה - **9:01**, היא מכה בו מכה קלה, השעון אינו זז. היא מסתכלת על השעון שבמונית, הוא מראה על השעה **16:40**.

גליה

אני ארד פה.

גליה משלמת לנהג ופותחת את דלת המונית.

10. חוץ. רחוב אגריפס ליד השוק - יום.

גליה יוצאת מהמונית, היא מושכת את התיק שלה ונבלעת בתוך ים האנשים, היא מנסה לפלס את דרכה החוצה. הדרך קשה, אנשים נתקלים בה. **ירד עשן ודוכני בשר.**

גליה ממשיכה קדימה בביטחון, למרות הצפיפות וצעקות המוכרים שנשמעות מכל עבר.

10א. חוץ. שוק - יום.

גליה נכנסת אל השוק מרחוב אגריפס. היא מגבירה את קצב הליכתה. היא מגיעה אל לב השוק, ההליכה קשה. היא ממשיכה בקור רוח, היא נעצרת ליד דוכן קצבים. מבטה נתקע על חתיכות הבשר שתלויות בכניסה אל הדוכן.

סביבה עוברים עוברי אורך, נתקלים בה, המעבר צפוף. פתאום נשמעת צעקה אחת חזקה.

גבר

תוציאו אותה מפה.

גליה מסתובבת, האנשים שעומדים מאחוריה נראים רגועים, אין סימן לכך שמישהו צעק. גליה נשארת עוד רגע בתוך ההמולה ואז מחלצת את עצמה החוצה.

10ב. חוץ. רחוב אגריפס - יום.

גליה יוצאת מתוך השוק וחוצה את הכביש, היא מצליחה להגיע אל המדרכה. היא נשענת על הקיר.

על יד המדרכה חונה מכונית מסחרית. בחור צעיר לבוש בסרבל של חברת משלוחים מסדר מספר ארגזי קרטון בתוך הרכב. הבחור מבחין בגליה. גליה מתכופפת ומקיא. הבחור מבחין בזה ומתקדם אליה.

בחור

את בסדר?

גליה מסמנת עם היד שהיא בסדר. הבחור מתקרב אל גליה. הוא נראה בשנות העשרים המאוחרות, שיער קצר, עיניים בהירות, לא מגולח.

בחור

רוצה רגע לשבת באוטו?

גליה

אני בסדר.

ואז, ללא התראה, גליה מתכופפת ומקיא על הרצפה. חלק מהקיא פוגע ברגל של הבחור ומלכלך את הנעליים שלו. גליה נשארת מכופפת.

11. חוץ. סמטה - יום.

הסמטה צרה. היא יוצאת מתוך הרחוב הראשי. אפשר לשמוע את הרעש מכיוון השוק, אך ניתן לראות שהיא רחוקה ממנו. השמש נכנסת ושוטפת באור את הסמטה. ויוצרת צללים על הקירות.

בקצה הסמטה, בחלק הקרוב לרחוב, נמצאת גליה. היא כורעת מטה, יד אחת שלה שעונה על הקיר. היד השנייה ליד הפה. גליה מכניסה אצבע אל תוך הפה. ראשה למטה.

היא מקיאה. הבחור עומד מאחוריה, הוא מתמתח, לרגע זה יכול להראות כמו פוזה מתוך אקט מיני.

בחור

תדחפי אצבע, אל תפחדי..

אחרי מספר רגעים גליה מתרוממת. על הלחי שלה יש שאריות רוק. הבחור מושיט לה טישו.

בחור (מצביע לעבר פניה של גליה)

יש לך על הלחי...

גליה מנקה את הלחי. הבחור מושיט לה בקבוק מים....

בחור (בטון מעט קליל)

תשתדלי לא להקיא את זה...

גליה לוקחת את הבקבוק ולוגמת ממנו. היא מנסה לאלתר חיוך. הבחור מחזיר בחיוך משלו.

גליה

שיט! התיק שלי.

12. חוץ. חוץ. שוק - יום. מאוחר יותר.

השוק פחות עמוס. בעלי הבסטות מתחילים לארגן את הסחורה לסוף היום. גליה והבחור מגיעים אל מרכז המעבר בין הבאסטות.

גליה

עברתי מפה...

הבחור מסתכל סביבו, הוא פונה ימינה, לכיוון ערימת קרטונים **שליד באסטה.**

גליה

אין סיכוי. מישהו בטח לקח אותן.

גליה אינה שמה לב שהבחור לא לידה.

הבחור מזהה משהו זרוק בתוך ערמת קרטונים. הוא מתקדם ונכנס אל תוך הערמה. לאחר כמה שניות הוא מושך משם תיק. הוא מסתובב אל גליה מחייך.

הבחור מושיט את התיק לגליה.

קאט ל -

גליה שופכת את תכולת התיק על הרצפה. היא כורעת ברך ומתכופפת, מפזרת את החפצים על הרצפה וממיינת אותם, הבחור כורע ברך ומתכופף. הוא לוקח את החפצים שגליה מניחה בצד ומכניס אותם אל התיק.

בתוך כל הבלגן, הבחור מזהה את השרשרת. הוא מושיט אותה לגליה. היא לוקחת אותה ומכניסה אותה אל כיס המכנסיים שלה.

בחור

הארנק שלך עלייך?

גליה

לא.

בחור

יהיה בסדר. גליה.

גליה מרימה מבט אל הבחור. לא מבינה איך הוא יודע את שמה. הבחור לא עונה. הוא מביט בגליה ואז מסמן בידו על יומן שהוא הרים מהרצפה. על היומן כתוב "גליה בן - הרוש".

הבחור נעמד, גליה אוספת מהר את שאר הדברים ומכניסה אותם אל התיק. הבחור מוציא מכיסו שטר של חמישים ₪ ומושיט אותו לגליה. גליה מהססת.

בחור

זה בסדר.

גליה

תשאיר לי טלפון, אני אחזיר לך.

גליה לוקחת את הכסף. הבחור שולף חתיכת נייר מקומטת מהכיס וטוש מתוך הסרבל וכותב את מספר הטלפון שלו.

בחור

בועז..

בועז מושיט יד לגליה היא אוחזת בה, הוא עוזר לה לעמוד. גליה שותקת. היא לוקחת ממנו את הפתק.

גליה

תודה...

בחור

אם בא לך, את יכולה להשאיר לי את המספר שלך. אני נמצא פה הרבה. אולי מישהו ימצא את הארנק שלך או משהו.

גליה נשארת להביט בו...

ירד דיאלוג.

13. פנים. דירה של גליה / סלון - ערב.

גליה נכנסת אל הדירה. האור בסלון דולק. היא מחזיקה ביד שקית תרופות מקופ"ח. רעשים נשמעים מאזור המטבח. גליה מתקדמת לאט לכיוון.

14. פנים. דירה של גליה / מטבח - ערב.

גליה נכנסת בשקט אל המטבח. הרעשים נעשים יותר חזקים. כשגליה כבר בתוך המטבח

היא מזהה מתחת לכיור גבר בן 50 רכון פנימה. נראה שהוא משחק עם מברג באזור הצנרת שמתחת לכיור.

גליה מחייכת, לפי הבעת פניה של גליה אפשר להבין שהיא מכירה אותו. גליה מביטה בחריץ היוצא מתוך מכנסי הג'ינס של הגבר ומחייכת.

גליה מניחה את שקית התרופות שלה ואת הטלפון הנייד על הכיור.

אל המטבח נכנסת **אריאלה**, 54, שיערה שחור, מלבין בשורשים, מבעד לקמטים אפשר לראות את הדמיון לגליה. היא נעמדת מאחורי גליה. גליה מסתובבת.

אריאלה

היי גליה.

גליה

היי אמא..

האמא מחזיקה שקיות של קניות בידיה. היא מניחה אותן ליד המקרר. היא שולחת יד לעבר גליה ומסדרת לה את השיער, גליה לא נראית נינוחה אבל לא מעירה לאמא שלה, נותנת לה לסיים לסדר לה את השיער.

יוחנן, 55, גבר נאה, זיפים לבנים וכרס קטנה, מנסה לחלץ את עצמו מתחת לכיור, בדרך הוא נחבל קלות בראשו. הוא נעמד ומנער אבק ממכנסיו. הוא מחזיק ביד מברג, הוא מניח אותו על הכיור, הוא מתקרב אל גליה ומחבק אותה. גליה מחזירה לו חיבוק גדול.

אבא

הם יוצאים מפתח שמתחת לכיור. סתמתי את זה זמני. צריך להעביר ריסוס בכל הפתחים בבית..

גליה

לא צריך, אני במילא עוזבת.

אמא

זה לא משנה, את לא צריכה לחיות כאן עם ג'וקים.

גליה לא מגיבה לאמא שלה. היא מתיישבת ליד שולחן האוכל.

אמא של גליה מכניסה את המצרכים משקיות הקניות אל תוך המקרר. אבא שלה מתיישב על כיסא ליד שולחן האוכל.

אמא

דברתי היום עם דבורה מאוניברסיטה, את יכולה לחזור כבר סמסטר הבא..

גליה מתעלמת מדבריה של אמא שלה.

אמא של גליה מוציאה מאחת השקיות גוש בשר קצוץ ארוז בשקית ומניחה אותו בתוך קערת פלסטיק. גליה מסתכלת על גוש הבשר. האמא מכניסה את הקערה אל המקרר. גליה מביטה באבא, הוא מסמן לה עם ידו שתנסה לא להגיב.

גליה

למה הבשר?

אמא

גלי, את חייבת קצת לאכול יותר. אני יעשה לך קציצות, את צריכה קצת ברזל..

גליה

חשבתי להתחיל לארוז את המטבח.

האמא שותקת. הטלפון הנייד של גליה מצלצל. הוא נמצא על הכיור, האמא מושיטה יד ומסתכלת לראות מי זה. גליה קמה מהכיסא, מושיטה בעצבנות את היד לכיוון האמא שלה, מסמנת לה להעביר את הטלפון. האמא מושיטה לגליה את הטלפון.

גליה

הלו..

בועז(מעבר לקו)

גליה, זה בועז..מהשוק...

גליה

בועז. אני יכולה להתקשר אליך עוד כמה דקות?

בועז

כן, בטח.

גליה

ביי.

גליה מנתקת את השיחה. היא מביטה באמא שלה. נראה שהיא מתלבטת אם לומר לה משהו, לאחר כמה רגעים קצרים היא מתיישבת חזרה.

אמא

מי זה היה? מי זה בועז?

גליה

מישהו שהכרתי בשוק.

אמא

בשוק?

גליה

דיי אמא...

15. פנים. דירה של גליה / דלת כניסה - ערב / כמה דקות מאחור יותר.

גליה והוריה עומדים ליד דלת הכניסה. האבא מחבק את גליה, חיבוק חם, הוא פותח את דלת הכניסה יוצא. הוא מדליק את האור במסדרון.

אמא

אולי תבואי בשבוע הבא. תדברי עם דניאל ושרית
הם יבואו עם יובל.

גליה

בסדר אמא, אני אדבר אתם.

אמא

מה עשית בכלל בשוק?

גליה

הייתי בדרך לביקורת.

אמא

טוב, אל תשכחי לדבר עם שרית.

האמא מסתובבת לצאת.

גליה

אמא, חכי שנייה.

האמא נעצרת. גליה מוציאה מתוך הכיס שלה את השרשרת עם הפרפר, היא מושיטה אותה
אליה.

גליה

זה שלי?

האמא שותקת. היא לוקחת את השרשרת ביד שלה. היא שומרת על פני פוקר.

אמא

מה זה?

גליה

כמו מה זה נראה לך?

האמא מביטה בשרשרת.

גליה

קבלתי את זה בדואר. ככה, בלי כתובת.

האמא מושיטה חזרה את השרשרת לגליה.

אמא

אני לא יודעת, זה בטח טעות...

האמא מחזירה לגליה את השרשרת, היא מנשקת אותה על הלחי. ויוצאת מהדירה.

אמא

אל תשכחי לדבר עם שרית.

גליה סוגרת אחרי אמא שלה את הדלת.

16. פנים. דירה של גליה / מטבח - ערב.

גליה מחזיקה ביד ימין את מכשיר הטלפון. היא חושבת רגע ואז לוחצת על שיחות נכנסות ומחייגת אל בועז. היא מגרדת את אזור החזה שלה ביד שמאל. אחרי שני צלצולים עונה בועז, גליה מפסיקה להתגרד.

בועז

הלו, גליה..

גליה

מפריעה לך?

בועז

לא, ממש לא...סתם רואה טלוויזיה.

גליה

אה. אוקי. אז איך אנחנו סוגרים חשבון?

17. פנים. חדר מדרגות / כניסה לדירה של גליה - לילה.

בועז עומד מול דלת הכניסה. על הדלת מודבק שלט עץ עליו כתוב "גליה בן - הרוש אורן תורג'מן" בועז מסדר את השיער. לאחר כמה רגעים הוא דופק על הדלת. הדלת נפתחת. גליה עומדת בצד השני, היא אחרי מקלחת ולבושה בבגדי בית. היא מחזיקה את הדלת חצי פתוחה.

גליה

היי.

בועז

היי, מה קורה?

גליה

כלום.

שתיקה.

גליה

בוא תיכנס.

בועז צועד צעד אחד אל תוך הדירה.

גליה

הכסף, שנייה.

גליה נכנסת אל הדירה. בועז נשאר לעמוד בכניסה. הוא מצליח לראות את הארגזים שבסלון ואת העיתון עם התמונה של האוטובוס המפוצץ שמונח על השולחן. גליה חוזרת, היא מושיטה לבועז שטר של חמישים שקל.

גליה

אתה רוצה מים?

בועז

כן.

גליה עוזבת אותו פעם נוספת. אחרי כמה רגעים, היא חוזרת עם כוס מים ומושיטה אותה לבועז. בועז שותה את המים בלגימה אחת.

בועז

הייתי צמא. תודה.

בועז עדיין מביט בעיתון. גליה קולטת את זה.

גליה

זה עיתון מלפני שנה...

בועז

את עוזבת?

גליה

כן.

בועז

יש לי אוטו גדול, אם את צריכה עזרה עם הובלות וכאלה. אני מקצוען, שנה מובינג בניו-יורק, זה לא הולך ברגל...

גליה שותקת...

בועז

אוקי, אני זז.

בועז עוזב, גליה סוגרת אחריו את הדלת.

18. פנים. חדר טיפולים בבית חולים - בוקר.

כתמי אור מאירים את החדר מבעד לווילונות ירוקים. גליה עומדת על יד מיטת טיפולים. היא לובשת מכנס בד. חלק גופה העליון עטוף בחליפת לחץ. חליפת הלחץ היא מעין חולצה בצבע העור שצמודה אל הגוף. החליפה תפורה בדיוק למידות שלה, ומכסה את כל החלק העליון של גופה, כולל את זרועות הידיים. תפקידה של החליפה הוא להדק את העור שנשרף והתנפח לגובה של העור שלא נפגע. מסביב לחזה ישנם תפרים שמעצבים את גופה.

במרכז ישנו רוכסן שיורד מהצוואר עד לקצה התחתון של החליפה. גליה נראית כמו בובה שתלשו ממנה את הבגדים. גליה מורידה את הכפפה מיד ימין שלה ומניחה אותה על המיטה. ד"ר **טליה אסולין**, 44, גבוהה, שיער שחור מלא, אסוף עם סיכה לאחור, סוודר גולף ירוק עליו חלוק לבן, נכנסת אל החדר.

טליה נעמדת מול גליה, גליה פותחת את הרוכסן של החליפה ופושטת את ה"עור" שלה.

טליה מניחה את החליפה בצד. גליה מתיישבת על המיטה. טליה נעמדת מאחוריה, היא אוספת את שיערה של גליה בעדינות, היא שולפת סיכת שיער מתוך הכיס ומהדקת את שיערה של גליה, הן דומות, לרגע הן נראות כמו אמא ובת בפעולה יומיומית. גליה מתיישרת, טליה נוגעת בגב שלה, מעסה בעדינות את העור שלה. אנו לא יכולים לראות את הגב של גליה.

טליה

את נראית טוב גליה...

גליה מתרוממת, מנסה להיות כמה שיותר זקופה.

טליה

כבר בימים הקרובים את יכולה לישון בלי החליפה. הצלקות נראות יותר טוב, הן כבר לא פעילות...

גליה שותקת.

טליה בודקת את הזרועות של גליה. אחרי כמה רגעים היא מפסיקה את הביקורת.

טליה

מפחדת?

גליה אינה עונה. טליה ניגשת ונעמדת מול גליה.

טליה

לא צריך למהר. תנסי בהתחלה אפילו שעה ביום להסתובב בבית בלי החליפה.

גליה

טוב.

גליה מושיטה יד ומוציאה מתוך התיק שלה את השרשרת עם הפרפר. היא מראה אותה לטליה.

טליה

מה זה?

גליה

מישהו שלח לי את זה.

טליה

זה שלך?

גליה

לא יודעת. לא זוכרת.

טליה

את רוצה לדעת?

גליה

כן.

טליה

אולי שווה לבדוק במשטרה.

19. פנים. חדר אבידות במשטרה - צהריים.

חדר ארוך, קירות לבנים. לאורך הקירות עומדים מדפים. על המדפים מונחים עשרות פריטים. תיקים, פרטי לבוש, טלפונים, חלקם שרופים, חלקם מלוכלכים בפיח ובדם.

גליה עומדת בקצה החדר, לידה עומד שוטר צעיר. גליה מתקדמת, היא הולכת לאורך המדפים מביטה בחפצים.

שוטר

אנחנו שומרים כאן הכול. לפעמים לוקח זמן לאנשים להגיע לכאן. לפעמים שולחים שליח. יש כאלה שבכלל לא באים..שוכחים.

גליה נעצרת ליד אחד המדפים, על המדף מונח ארנק מעט שרוף, הוא נראה ארנק של אישה. גליה מרימה אותו. היא מתרגשת. היא פותחת את הארנק, בתוכו יש תמונה שלה ושל אורן.

גליה

למה לא שלחתם את הארנק?

שוטר

לאן?

גליה

אלי, למה רק את השרשרת?

שוטר

אנחנו לא שלחנו אליך כלום. אנשים באים לפה לקחת את הדברים. אנחנו לא שולחים כלום.

גליה

מה זאת אומרת? אז מי שלח לי את זה?

שוטר

לא יודע. אולי מישהו שמכיר אותך, שהיה בפיגוע.

גליה נראית מבולבלת. השוטר מביט בגליה.

שוטר

את יכולה לברר במד"א, אולי הם יוכלו לעזור לך. אולי יש שם מישהו שזוכר את הסיפור שלך.

20. חוץ. רחוב - צהריים מאוחרים.

גליה יוצאת אל הרחוב מתוך תחנת המשטרה שבמגרש הרוסים. היא מתקדמת אל הכביש.

21. חוץ. רחוב - צהריים מאוחרים.

גליה מגיעה לרחוב הראשי, היא נעמדת מול מעבר חצייה, מחכה שהרמזור יתחלף.

מספר אנשים מגיעים ונעמדים מאחורי גליה, חייל צעיר, איש זקן, אישה מבוגרת, בחורה צעירה וגבר שנראה בשנות ה-30 לחייו. הם נראים אנשים רגילים, בלבוש רגיל, אך פניהם חיוורות, גליה אינה מרגישה בנוח כשהיא ביניהם. האנשים נועצים בה מבטים. גליה מרגישה את המבטים שלהם, היא מנסה להתעלם מהם. הרמזור מתחלף לירוק.

גליה חוצה את הכביש מהר. קבוצת האנשים נשארת בצד השני. **גליה ממשיכה מהר ונעלמת בהמשך הרחוב.**

22. חוץ. רחוב - צהריים מאוחרים.

גליה נכנסת אל הרחוב היא הולכת מהר לא מביטה לצדדים. נראית מעט נסערת. בהמשך הרחוב עומדת מכונית מסחרית של חברת משלוחים. חונה בחנייה כפולה. דלתות המכונית האחוריות פתוחות, האורות שלה מהבהבים. גליה חולפת על המכונית ואז נעצרת, היא חוזרת אחורה ומציצה פנימה, מספר חבילות מונחות בצורה מסודרת אחת על השנייה.

גליה מביטה סביב ואז היא מזהה את בועז, הוא עומד במרחק כמה מטרים ממנה בסמטא שמעבר למדרכה, צמוד אל הקיר, ככה שקשה להבחין בו מהרחוב, הוא עומד בפרופיל אל גליה, הוא לא רואה אותה.

גליה מתקדמת אליו ואז היא מבינה שהוא כנראה משתין, גליה מביטה בו, בועז נראה מרוכז, גליה מחייכת. רגע לפני שהוא סוגר את כפתורי מכנסיו הוא מפנה מבטו הצידה ומזהה את גליה. שניהם במבוכה מהסיטואציה. גליה ממהרת להוריד את החיך.

בועז מוותר על לחיצת היד המנומסת מאחר והוא הרגע סיים להשתין.

בועז

לא יכולתי להתאפק...

גליה

שמתי לב.

בועז סוגר את כפתורי מכנסיו.

גליה(בציניות)

אז מה, אתה עוקב אחרי?

בועז (מנסה לחייך)

כן. מה קורה?

גליה

לא יודעת.

בועז

הכול בסדר?

גליה מביטה על ידיו של בועז, הם יבשות ושרוטות. בועז עושה קנאקים עם האצבעות שלו. הוא קולט שגליה מסתכלת על הידיים שלו.

בועז

אמא שלי רצתה שאני אהיה רופא.

גליה

אמא שלי רוצה רק תואר, לא אכפת לה במה.

בועז

ואלה...צריכה טרמפ?

גליה

לא.

23. פנים / חוץ. רחוב – ערב חשוך.

המכונית של בועז עומדת בפקק קטן. גליה ובוועז יושבים במכונית שותקים. על רצפת המכונית, מתחת למושב של גליה, זרוקים מספר עיתונים ישנים, חלקם גזורים. בקצה הפקק ישנו מחסום משטרת שגרתי. שתי שוטרות עומדות במחסום. אחת מהן בודקת את המכוניות בעזרת פנס. **השנייה עומדת עם קלסר**. המכונית של בועז מגיעה אל המחסום. בועז פותח את החלון.

שוטרת

ערב טוב, אפשר לראות רישיון בבקשה?

בועז מוציא את הארנק שלו מתוך הכיס, שולף את הרישיון ומעביר אותו לשוטרת. גליה נצמדת אל הדלת, מנסה להסתיר את הפנים שלה.

השוטרת מפנה את הפנס שלה לעבר הרישיון של בועז ואז חזרה לפנים שלו. בועז מנסה להישאר אדיש. אחרי כמה רגעים השוטרת מחזירה את הרישיון לבועז.

גליה שותקת במשך כל הזמן הזה. השוטרת מפנה את הפנס לעבר פניה של גליה. גליה מרימה את הראש ומסתנוורת.

שוטרת

למה את בלי חגורה?

] גליה לא עונה. היא חוגרת את עצמה...

בועז

את מסנוורת...

שוטרת

סעו בזהירות, לילה טוב...

בועז סוגר את החלון, פתאום השוטרת מסמנת לו לפתוח את החלון חזרה.
השוטרת מפנה את הפנס בחזרה אל גליה.

שוטרת

אני מכירה אותך, איזה קטע, עכשיו נפל לי האסימון.
אני שכנה של ציפי תורג'מן, את חברה..היית...חברה של אורן..

גליה

כן. גם את מוכרת לי.

השוטרת מביטה בבוועז. הוא עם העיניים על הכביש.

שוטרת

תשמור עליה, אה?

גליה שותקת. בועז מכניס לראשון..

24. פנים / חוץ. רחוב - ערב חשוך.

המכונית של בועז נכנסת אל הרחוב של גליה. היא נעצרת מתחת לבניין המגורים שלה.
גליה ובוועז יושבים במכונית שותקים, ברדיו מתנגן שיר הפופ שהתנגן בבית של גליה
(סצנה 4).

גליה

מה הקטע עם השיר הזה.

בועז מנמיך את המוזיקה. גליה פותחת את דלת המכונית, התאורה בתוך המכונית נדלקת.
כשהיא יוצאת החוצה היא דורכת על ערימת העיתונים שזרוקים על הרצפה מתחת לכיסא.
גליה מביטה בהם ואז בבוועז.

בועז

לילה טוב.

גליה סוגרת אחריה את דלת המכונית.

גליה

לילה טוב.

גליה מתקדמת לכיוון הבניין. בועז מביט בה מתרחקת. רגע לפני שבוועז מכניס להילוך ראשון
ונוסע, גליה מסתובבת וחוזרת חזרה אל המכונית, בועז פותח את החלון, גליה מגיעה
ופותחת את דלת המכונית, היא מתיישבת חזרה בתוך המכונית.

גליה

אתה מתחיל איתי?

בועז מנסה לחייך.

גליה מרימה את קצה השרוול של הסוודר שלה וחושפת חלק מחליפת הלחץ..

גליה

אתה יודע מה זה?

בועז

כן. אני יודע.

גליה

אז זה רק טרמפ נכון?

בועז שותק לרגע...ואז עונה.

בועז(מנסה לחייך)

אני רק טרמפ.

גליה

טוב...

גליה מנסה לשחרר חיוך מלא אמפטיה, בועז גם מנסה לזייף חיוך. גליה יוצאת מהמכונת ונבלעת מהר בתוך בניין המגורים שלה.

25. פנים. דירה של גליה / סלון - לילה.

גליה נכנסת אל הדירה, היא זורקת את התיק שלה על כוננית הספרים. היא לוקחת את העיתון שעדיין מונח שם. היא מתיישבת על הספה, מביטה בתמונה שלה ושל אורן. היא מתעכבת על חלק שכתוב למטה.
"מראות שאי אפשר לתאר", העיד החובש שהגיע ראשון לזירת האירוע. "היה קשה מאוד לחלץ את הפצועים בגלל החום האדיר - ממש גיהנום".
 רעש נשמע מכיוון חדר השינה. זה נשמע כמו נפילה של חפץ על הרצפה. גליה קמה ומתקדמת לכיוון.

26. פנים. דירה של גליה / חדר שינה - לילה.

גליה מגיעה לחדר השינה מהסלון. היא נעצרת בכניסה, נשענת על משקוף הדלת. היא מביטה למטה, על רצפת החדר זרוקה קופסת פלסטיק קטנה, שמשמשת לאחסון אוכל. בתוך הקופסא יש שאריות של ספגטי עם בשר, שאר הספגטי מפוזר על הרצפה. גליה מרימה את מבטה ואז נגלה בפניה אורן, הוא עומד, עיניו נוצצות... גליה נשארת לעמוד, מביטה ב- **פּלֶשֶבֶק**. אורן מביט בעיניה של גליה.

אורן

לכי תזדייני, גליה.

27. פנים. חדר במגן דוד - יום.

החדר קטן. מנורת פלורוסנט בקושי מאירה את החלל. אור חודר אל החדר מתוך חלונות קטנים החסומים בסורגים. בחדר שני שולחנות עליהם עמדות מחשב. מול אחת העמדות יושבת דניאלה, 30, היא מקלידה נתונים אל תוך המחשב. נשמעת דפיקה בדלת.

דניאלה

כן...

הדלת נפתחת. גליה נכנסת אל החדר בזהירות. היא מסתכלת אל הרצפה לראות שהיא לא מלכלכת. היא סוגרת אחריה את הדלת, ונעמדת מול דניאלה. דניאלה לא מביטה בה, היא עדיין עם המחשב. גליה מסתכלת סביבה, החדר נראה נקי במיוחד. דניאלה מסמנת לגליה לשבת. גליה מתיישבת. דניאלה סוגרת תיקיה במחשב.

דניאלה

כן, איך אני יכולה לעזור לך?

גליה

אני הייתי בפיגוע, ואני מחפשת מישהו שהיה שם. מישהו שאולי זוכר אותי, פאראמדיק, חובש, כל מי שיכול לעזור לי. הבנתי שכל הרשימות שלכם פה...

דניאלה

מתי זה קרה?

גליה

בפורים, לפני שנה.

דניאלה

זה בקניון?

גליה

באוטובוס.

דניאלה

בגבעה הצרפתית?

גליה

בעיר.

דניאלה

אה, היה נורא...

גליה(בקור)

כן, נורא..

דניאלה

ברוך השם, את דווקא יצאת טוב.

גליה שותקת.

דניאלה

הייתי שמחה לעזור לך אבל באופן עקרוני יש חיסיון על הדברים האלו. אנחנו לא נוהגים לתת שמות של העובדים שלנו, זה עניין רגיש. מידי פעם יש מקרים כמו שמחות, חתונות וכאלו שאנחנו משחררים פרטים. יש פגועים שחשוב להם שהאיש שטיפל בהם יהיה אתם ביום הזה... אבל גם זה דורש אישור מלמעלה..

גליה

הבנתי.

דניאלה

אבל תקשיבי, אני אתן לך טלפון של בחור, שעבד כאן.. אולי הוא יכול לעזור לך.

דניאלה כותבת את מספר הטלפון על פתק, מעבירה אותו לגליה ומחייכת חיוך מלא אמפטיה. גליה נעמדת, היא לוקחת את הפתק מדניאלה.

גליה

תודה רבה.

גליה מסתובבת אל היציאה. ומתקדמת אל הדלת.

דניאלה

תהיי בריאה...

28. חוץ. מגרש חניה של מגן דוד - יום.

גליה יוצאת אל המגרש הריק. מספר אמבולנסים חונים זה ליד זה. גליה מתקדמת אל היציאה לרחוב. היא מוציאה מתוך הכיס טלפון ואת הפתק שדניאלה נתנה לה ומקישה את הספרות. צליל חיוג נשמע.

מעבר לכביש בתחנת אוטובוס עומדת זקנה, היא לבושה מעיל ארוך, היא מביטה בגליה. גליה מזהה את הזקנה ומנסה להתעלם ממנה.

הזקנה ממשיכה לנעוץ מבט בגליה. גליה מגבירה את קצב הליכתה, היא מביטה קדימה, אוטובוס עובר בתחנה. הזקנה נעלמת כשהוא עובר.

הטלפון ממשיך לצלצל. לאחר הרבה צלצולים מישהו עונה בצד השני.

גליה

רוקן?

קול מעבר לקו

נטע?

גליה

לא. קוראים לי גליה, אתה לא מכיר אותי...

29. פנים. מסדרון - יום.

גליה הולכת לאורך מסדרון ארוך, זהו בניין תעשייתי. בקצה המסדרון ישנה דלת כניסה לדירה. גליה נעצרת מולה. על הדלת תלוי שלט עץ ישן, עליו כתוב "רון נטע ודינו אוחיון" גליה דופקת דפיקה אחת על הדלת. אין תגובה מהצד השני. היא דופקת פעם נוספת.

גליה מחכה כמה שניות ועדיין אין תגובה, היא מרימה את ידה לדפוק פעם נוספת ואז הדלת חורקת ונפתחת מעצמה, גליה נשארת לעמוד בחוץ. לאחר כמה רגעים היא נכנסת אל תוך הדירה.

30. פנים. דירה של רון - יום.

גליה נכנסת אל הדירה. היא מביטה סביב, זוהי דירת חדר. בגדים זרוקים בכל מקום, הכיור עמוס בכלים, שתי מאפרות גדולות מפוצצות בבדלים ובקבוקי מים מפוזרים על הרצפה. בפנינת החדר זרוק מזרון זוגי. מעל המזרון תלוי פוסטר של הסרט "עיר באפלה" (Dark city) בפוסטר נראה איש קשור אל שעון ענק. האיש צורח. ליד המזרון, על הרצפה, זרוקות חפיסות של כדורים.

ליד המטבחון יש דלת שמובילה לשירותים. ליד הדלת שוכב כלב גדול, הוא לא זז, הוא נראה מבוהל. דלת השירותים נפתחת, **רון, 27**, יוצא. הוא לבוש בטרנינג, שערו מבולגן, המראה הכללי שלו מוזנח.

גליה

הדלת הייתה פתוחה.

רון (מחייך)

אין לנו מה להסתיר.

גליה מביטה סביב. רון קולט את זה.

רון

רוצה קפה?

קאט ל-

גז נדלק, רון מניח עליו פינג'אן קפה.

גליה מתיישבת על קצה המזרון. משתדלת להיות במינימום מגע עם הסביבה. על המקרר הקטן תלויות ברישול תמונות. ברובן מצולמת בחורה צעירה.

בחלק מהתמונות רון נמצא אתה. אחת מהתמונות דומה לזו של גליה ואורן מהעיתון שבבית של גליה. רון והבחורה נראים מחובקים באותה הפוזה של גליה ואורן. גליה מתעכבת על התמונה הזו.

רון מוזג את הקפה. הוא מגיש אותו לגליה ומתיישב לידה, גליה עדיין מביטה בתמונה.

רון

נטע.

גליה

מתי נפרדתם?

רוּן

לפני שנה.

גליה

ומאז אתה לא מרוקן מאפרות?

רוּן מצית סיגריה, מחייך חיוך מריר.

רוּן

אה..משהו כזה...

גליה מחייכת.

רוּן

בקיצור... מאז שצלצלת..עשיתי כמה טלפונים..
ממה שהבנתי הפאראמדיק הזה שאת מחפשת
כבר לא בעניינים. אין לי שם בשבילך, אבל אם את רוצה
אני אחבר אותך עם חבר שלי, מתנדב בזק"א, אולי
הוא יכול לעזור לך....

גליה

היית שם באותו יום?

רוּן

אני הוצאתי את אורן.

רוּן לוקח בקבוק מים מהרצפה ולוגם לגימה ארוכה.

גליה

שמעת עליו?

רוּן

קראתי, בעיתון.

רוּן מניח את הסיגריה במאפרה.

גליה

מה קרה שם?

רוּן

פספסנו אותו בכמה שניות. אני הייתי מחוץ לאוטובוס, היה קשה להיכנס.
ראיתי את אורן מבחוץ. הוא נראה יחסית בסדר, אני מעריך
שרוב הפגיעות שלו היו הדף. משהו שאולי אפשר היה להתגבר עליו.
ואז אחרי כמה דקות היה את הפיצוץ שני.

בזמן שרוּן מדבר, גליה מתגרדת באזור הצוואר, אבל היא מאוד קשובה לרוּן.

גליה

עוד פיצוץ?

רוּן

כן. לא משהו גדול, לא ברור אם זה סתם שאריות חומר נפץ או איזה חלק מהמנוע של האוטובוס שהתפוצץ. בכל אופן זה היה מספיק בשביל להעיף רסיסים לכל הכיוונים, אורן כנראה חטף אחד אל תוך הראש. וזה בעצם מה שהכניס אותנו לקומה והרג אותנו בסופו של דבר.. אחר כך הצלחתי להיכנס ולמשוך אותו משם.

שתיקה.

גליה

ואותי, מתי הוציאו אותי?

רוּן

כשאני נכנסתי לאוטובוס את כבר לא היית שם. חילצו אותך דיי בהתחלה. היה חום היסטרי, הוציאו אותך בזמן. היה לך מזל.

גליה

ואורן שהוצאת אותו. איך הוא היה?

רוּן

יחסית בסדר. את יודעת, פגיעות הדף.

רוּן מדליק עוד סיגריה. גליה מביטה בסיגריה הקודמת שלו שעדיין חצי שלמה במאפרה. רוּן קולט אותה.

רוּן

מה אתך?

גליה

בסדר.

גליה פותחת את הרוכסן של הסוויטשרט שלה, חושפת מעט את חליפת הלחץ.

גליה

עוד מעט נפטרת מזה...

רוּן

הזיות, התקפים?

גליה

גירודים...אתה יודע, והנשימה. קשה לי, כאילו יש לי חורים בריאות. לא משנה כמה אוויר אני לוקחת, אף פעם לא מספיק לי בעיקר בלילה.

רוּן מסמן לכלב שיבוא אליו.

רוּן

כן, הלילות, הכי קשים.

רוּן מכבה את הסיגריה אחרי כמה שכטות.

רוּן (לכלב)

דינו, בוא לאבא, בוא נשמה.

הכלב מתחפר בפינה. רוּן מסמן לו עם היד שיבוא אליו, הכלב נצמד אל הפינה.

31. פנים. דירה של רוּן - ערב / מאוחר יותר.

גליה ורוּן עומדים ליד דלת הכניסה.

גליה

תודה.

גליה פותחת את דלת הכניסה. ומסתובבת לצאת.

רוּן

למה את צריכה את זה?

גליה נעצרת.

גליה

אני מנסה להבין דברים.

רוּן

אל תבני על זה.

גליה מתקרבת אליו ומחבקת אותו.

גליה

רוּן, אולי לפעמים אם אוהבים מישהו צריך לתת לו ללכת...

32. פנים. בית משפחת בן - הרוש / פינת אוכל - יום.

שולחן האוכל ממוקם ליד הסלון. סביב לשולחן יושבים שרית, לידה יושב בשקט, יובל, 3, בצד השני של השולחן יושב בעלה, דניאל, 35, הוא עסוק בעוף שמונח לו על הצלחת. לידו יושבת גליה. בראש השולחן יושבת אמא של גליה. בצד השני של השולחן יושב אבא שלה. כולם אוכלים בשקט.

אבא

אני דברתי עם מוטי, אני מציע שתדברי אתו ישירות..

הוא מכיר הרבה אנשים במד"א, והוא בטח ישמח לעזור ...

האמא מביטה באבא. הוא מבחין במבט שלה, מתעלם. גליה מביטה באמא. ירד נייר. שרית מביטה באמא שלה, היא מבינה שהיא לא אוהבת את מה שהאבא אומר.

גליה

תודה.

אמא (לגליה)

תביאי את הצלחת שלך, אני אשים לך עוד אורז.

גליה

אני מלאה אמא...

אבא

מה עם הבחור מזק"א?

גליה (מגניבה מבט אל האמא)

אני נפגשת אתו היום...יותר מאוחר..

האמא מנסה להתרכז באוכל, מנסה לשדר אדישות.

אבא

יופי...הם חבר'ה טובים שם....

אמא

אולי בכל בזאת, עשיתי את האורז בשבילך.

שרית(אל האמא)

אמא, תביאי לי, באמת יצא טעים האורז..

כשהאמא מרימה את צלחת האורז היא פוגעת בטעות בקנקן מיץ תפוזים שעל השולחן, הקנקן נופל והמיץ נשפך לכיוון של דניאל וגליה. שרית קופצת לאחור ומפילה את הסכו"ם שלה על הרצפה. האבא קם ולוקח מפית כדי לספוג את הקולה מהמפה.

גליה עוזרת לאבא שלה לנקות את השולחן. האמא נשארת לעמוד כמה רגעים ואז עוזבת את החדר.

33. פנים. בית משפחת בן - הרוש / חדר שינה - יום.

אמא של גליה יושבת על המיטה. היא חולצת נעליים, מתכוננת למנוחת צהריים. היא מורידה את החולצה שלה ולובשת חולצת טריקו פשוטה. גליה נכנסת אל החדר, היא נעמדת בכניסה. האמא בהתחלה אינה מבחינה בה. לאחר כמה רגעים גליה מתקדמת צעד.

גליה

אמא, אני זזה...

האמא מפנה את מבטה אל גליה.

אמא

אבא לוקח אותך?

גליה
שרית תקפיץ אותי אל העיר.

האמא נשכבת על המיטה.

גליה
תודה על הארוחה, אני אדבר אתך...

גליה מסתובבת לצאת.

אמא

גליה, חכי רגע.

גליה נעצרת. היא מסתובבת חזרה אל החדר.

אמא

השרשרת הזאת, אורן קנה לך אותה...ערב לפני.

האמא מתהפכת ונשכבת על הצד. גליה מתקרבת אליה ומתיישבת לידה. האמא פורצת בבכי חנוק. מנסה לעצור את הדמעות. גליה מניחה יד על הכתף של אמא שלה, ברכות.

גליה(בקול מרגיע)

אמא, אני בסדר.

על השידה על יד המיטה עומדת תמונה ממוסגרת, בתמונה מצולמים גליה ואורן. שניהם מחייכים.

אמא

גליה, אל תכעסי עלי. אני פשוט לא יודעת מה לעשות.

גליה

את לא צריכה לעשות כלום.

גליה מעבירה יד על המיטה, ממששת אותה. היא מרימה את קצה הסדין, אפשר לראות שהמיטה לא זוגית. אלו שתי מיטות יחיד שמחוברות יחד. גליה מחייכת.

אמא

איך היית יפה, איך היית יפה..גליה.

גליה.

מה, אני לא יפה עכשיו?

34. חוץ. מעבר תת קרקעי ליד התחנה המרכזית - יום.

המעבר התת קרקעי עובר תחת הכביש הראשי. הוא כמו מסדרון רחב וארוך, הקירות שלו מעוטרים בכתובות גרפיטי. גליה הולכת לבדה במרכז המעבר, היא מתקדמת אל כיוון המדרגות שמובילות ליציאה אל הרחוב.

34. חוץ. מגרש נטוש ליד התחנה המרכזית - יום.

גליה הולכת במגרש הריק לכיוון היציאה.

35. חוץ. רחוב – יום.

גליה הולכת ברחוב הריק, **רוח מנשבת**. היא מנופפת למונית שחולפת, הנהג מסמן לה שהוא אינו פנוי. **אין גשם**. עוד מונית חולפת על פניה והנהג מסמן שהוא אינו פנוי. אוטובוס נכנס אל הרחוב, גליה נמצאת ליד תחנת אוטובוס. האוטובוס נעצר. לידה.

הנהג פותח את הדלת. **אין גשם**.

נהג

עולה?

גליה

אני מחכה למישהו...צריכים לאסוף אותי..

נהג

את בטוחה?

גליה שותקת, מביטה לצדדים.

ירד דיאלוג.

גליה מחכה כמה רגעים. **ירד רמזור**. היא נשארת לעמוד, היא מביטה בנהג שותקת.

נהג

הכל בסדר?

בחור צעיר רץ אל עבר האוטובוס. כשהוא מתקרב, אפשר לזהות את **אורן**. גליה מביטה באורן המדומיין. הוא מדלג על מדרגות האוטובוס, מציג בפני הנהג כרטיס חופשי חודשי ומתקדם קדימה, גליה מביטה בו, אורן מסתובב לרגע, מסתכל על גליה.

גליה נשארת לעמוד במקום. **אין גשם**, גליה לא זזה. הנהג מביט בה, מבין שמשהו לא בסדר.

נהג (בקול מרגיע)

זה בסדר. את לא חייבת.

גליה מהנהנת בראשה. הנהג סוגר את הדלת וממשיך בנסיעה.

מעבר לכביש עוצר אוטובוס, מוריד נוסעים בתחנה. גליה מביטה באמא צעירה המזרזת את שתי הילדות שלה לרדת מהאוטובוס.

הילדות מחופשות, הקטנה מבניהן, נראית כבת 5, היא לבושה שמלה לבנה וכנפיים, מבטה של גליה נעול על הילדה. הילדה מחזירה לגליה מבט ומחייכת אליה.

36. חוץ. כניסה לישיבה – לילה.

גליה עומדת מול בניין אבן גדול. בחזית הבניין כתוב "ישיבת שערי שמיים".
 ערפל קל מסתיר את הכניסה אל הישיבה. גליה מסתכלת סביב, היא לבד.
 היא נעמדת במרכז הרחבה.
 אחרי מספר רגעים, דמות של בחור צעיר, דתי, יוצאת מתוך החשכה. הבחור מתקדם אל
 גליה. כשהוא מתקרב אפשר לזהות את איציק ברזני, 30. הוא גבוה, מזוקן, לובש חולצה
 לבנה עליה סוודר עבה.

איציק (מחייך חיוך רחב וחם)

גליה?

גליה מסתובבת.

איציק

חיכית הרבה?

גליה

לא.

איציק מוציא חפיסת נובלס ומציע לגליה, היא לוקחת סיגריה. איציק מצית את הסיגריה של
 גליה ומצית אחת בשבילו.

איציק

אז איך אני יכול לעזור לך ?

גליה

אני מחפשת את האיש שטיפל בי.

איציק

האירוע שהיית בו היה גדול, היו שם
 גם צוותים מחוץ לעיר.

גליה מחכה שאיציק ימשיך.

איציק

את נראית טוב ברוך השם...כבר הכינו שמיכה בשבילך...

גליה

מה זאת אומרת?

איציק

את לא יודעת?

גליה

לא.

איציק

את היית בלי הכרה משהו כמו שבע דקות...

גליה

מה?

איציק

את חווית מוות קליני... והפאראמדיק הזה לא ויתר עלייך..

איציק לוקח שאכטה.

איציק

כנראה שלא היית מוכנה...

גליה מעכלת את האינפורמציה החדשה. היא מסתכלת על איציק.

גליה

לא מוכנה?

איציק

מספרים שיש נשמות שעולות למעלה (איציק מחייך ומסמן עם האצבע לכיוון השמיים) והן עדיין לא מוכנות, לא שלמות.

גליה זורקת את הסיגרים על הרצפה ומעכת אותה.

איציק

אומרים שמי שעולה למעלה לא מוכן, בורא עולם נותן לו לראות את החיים שיהיו לו, אם הוא יבחר לחזור. במשך הזמן הזה בין העולמות, החיים רצים מולו כמו בסרט...

גליה

ומי שחוזר? איזה עניין יש לו בחיים? הוא כבר יודע הכל...

איציק

לא...נשמה שבוחרת לחזור, רק ברגע שהיא יורדת אל הגוף, בשנייה הזאת שהגוף והנשמה מתאחדים שוב. רק אז היא מודעת למה שעברה...רק בשנייה הזו, היא יכולה אולי לעשות שינוי...

גליה (בטון מעט ציני)

רק שנייה, אה?

איציק

כמו שאמרת, מה הטעם? אף אחד לא רוצה לדעת את הסוף של הסרט לפני שהוא מתחיל. וחוץ מזה מה שחשוב זאת לא הידיעה. חשוב שהנשמה תגיע להשלמה.

גליה מכבה את הסיגריה על הרצפה.

איציק(ממשיך)

הידיעה רק עוזרת לך להבין דברים שאת כבר מרגישה בפנים. נשמה חסרה תגיע במוקדם או במאוחר לידיעה. לבד.

גליה

אוקי...!

איציק

את חושבת שזה שטויות?

גליה משתהה עם התשובה שלה. אחרי כמה רגעים היא מחזירה את מבטה אל איציק.

גליה

כן.

איציק מחייך חצי חיוך. הוא מסיים את הסיגריה שלו.

גליה

אתה זוכר איך הוא נראה? הפאראמדיק הזה?

איציק

לא זוכר. אני רק זוכר שעזרתי לו להכניס את המיטה לאמבולנס. אני לא מצליח לראות את הפנים שלו. אני כל הזמן ניסיתי להסתכל הצידה. פחדתי מהמבט שלך. את שכבת שם, על המיטה, עם עיניים פקוחות, לא דיברת אתנו, לא צעקת או התלוננת, רק הסתכלת עלינו. כאילו האשמת אותנו...

גליה שותקת.

איציק

אני הייתי מציע לך לבדוק בבית חולים. יכול להיות שיש שם את דו"ח הפציעה שלך.. הפאראמדיק שטיפל בך צריך להיות חתום שם.

איציק מועך את הסיגריה על הרצפה.

גליה

תודה.

37. חוץ. רחוב - לילה.

הרחוב ריק. רוח מנשבת, גליה צועדת על המדרכה. היא נראית מהורהרת. היא מגבירה את קצב ההליכה שלה, היא מתנשפת, הטלפון שלה מצלצל. זה בועז. גליה עונה. היא ממשיכה ללכת...

גליה(מחייכת חיוך של הקלה)

היי.

בועז(מעבר לקו)

היי, מה קורה? צריכה טרמפ?

גליה

לא, אני צריכה מדביר...

שיחת הטלפון מתנתקת במפתיע...

גליה מסתכלת על צג המכשיר, נראה שהשיחה התנתקה, השעה על הטלפון היא 9:03. גליה מכניסה את המכשיר אל הכיס, היא ממשיכה ללכת, נשימתה הופכת לכבדה, היא נעצרת לרגע, נשענת על גדר שעל יד המדרכה... היא לוקחת נשימה גדולה, פתאום קשה לה לנשום. היא נשענת על הגדר, קשה לה להכניס אוויר.

.Cut to black

על רקע ה – black נשמע קולו של בועז.

בועז

גליה, תנשמי...

38. פנים. דירה של גליה / מטבח - ערב.

הסצנה נפתחת בקלוז אפ על עיניה של גליה. היא פוקחת אותן. ממצמצת קלות. היא שוכבת על הגב על הרצפה במרכז המטבח. מולה על הרצפה שוכב ג'וק, הוא מפרפר למוות. גליה מביטה בו. עכשיו ניתן לראות שמסיכת פלסטיק מכסה את הפה שלה.

גליה מפנה את מבטה הצידה ואז היא מזהה את בועז. הוא יושב על הרצפה לידה. הוא גם עם מסכה על פניו, הוא רוכן מעליה, אפשר לראות שהוא מחייך מבעד למסכת הפלסטיק. גליה מורידה את המסכה מעל פיה. היא מתיישבת. ארונות המטבח התחתונים פתוחים לרווחה, על הרצפה עומדים שני תרסיסים נגד ג'וקים...

בועז מוריד את המסכה.

בועז

את בסדר? נראה לי ניצחנו את כולם.

גליה מתיישרת.

בועז

התרסיס כנראה עלה לך לראש...

גליה

מה השעה?

בועז

כבר מאוחר..בואי נצא החוצה, את צריכה קצת אוויר...

39. חוץ. רחוב - לילה.

בועז וגליה עומדים ברחוב, ערב ירושלמי, הרחוב ריק מאדם. רוח מנשבת.

גליה מציתה סיגריה. בועז מצית גם אחת. בועז לוקח את הסיגריה של גליה מידה
הוא מכווץ את ידו לאגרוף דוחף את הסיגריה לתוך היד פותח אותה והסיגריה נעלמת...
בועז מחייך, גליה מופתעת מהקסם...

גליה

איפה היא?

בועז

נעלמה...

גליה

נו...תביא לי אותה...

בועז מוציא סיגריה מהקופסא שלו ומושיט אותה לגליה..הוא מצית לה אותה.

בועז

אז מתי את מתכננת לעבור?

גליה (בסרקזם)

למה, יש לך אוטו גדול?

בועז מחייך, מקבל בהבנה את הציניות של גליה.

גליה

בועז, מה אתה רוצה?

בועז

מה את רוצה?

גליה

את החיים שלי בחזרה.

בועז מחכה כמה רגעים.

בועז

את זה אני לא יכול לתת.

פאזזה.

גליה

אז מה כן אתה יכול לתת?

בועז (מנסה לחייך)

אוטו גדול...

גליה

זה גם משהו...

40. פנים. מטבח של גליה - לילה.

גליה עומדת מול ברז המים עם הקומקום בידה. היא מחזיקה את ידי המים ומסובבת אותה לאט. המים זורמים החוצה. היא מניחה את הקומקום מתחת למים. בועז נכנס אל המטבח ונעמד מאחוריה.

גליה מניחה את הקומקום על השיש ולוחצת על מתג ההפעלה. גליה מסתובבת. היא ובוועז קרובים מרחק נגיעה.

הם נשארים לעמוד אחד מול השני. בועז מניח בעדינות את היד שלו על הלחי של גליה, גליה מטה את ראשה מעט הצידה, מצמידה את הלחי שלה לכף ידו של בועז, היא מרימה את היד שלה ומניחה את כף ידה על ידו מצמידה אותו יותר אליה... המים בקומקום רותחים, אדים עולים ממנו. השפתיים שלהם כמעט נוגעות...

הערה: לצלם המשך נשיקה.

41. פנים. דירה של גליה / חדר שינה - לילה.

אור לבן חיוור מאיר את החדר. גליה ובוועז נזרקים על המיטה ומתגלגלים כמו שתי חיות מיוחמות, הם מזיעים ומתנשפים. בועז הופך את גליה על הבטן ונשכב עליה.

לרגע קצר כשבוועז מתנשף מעל גליה הוא פותח את פיו ולשנייה השיניים שלו נראות חדות כמו שניים של ערפד. בועז שולח את יד שמאל שלו אל העורף של גליה, הוא ספק מחזיק ספק מלטף.

בעזרת יד ימין הוא פותח את כפתורי מכנסיו, מפשיל אותם ונשאר בתחתונים. לאחר מכן הוא שולח את ידו מתחת לגליה ומנסה לפתוח את כפתורי מכנסיה.

בוועז מתקשה לפתוח את המכנסיים שלה, גליה שולחת יד מנסה לעזור לו, הם לא מצליחים. גליה מגלגלת את עצמה אל צד המיטה ומתיישבת.

בוועז נשאר לשכב על הבטן כשמכנסיו מופשלות מטה, הוא מביט בגליה שותק. גליה מניחה יד על פניו.

גליה

שנייה.

גליה קמה מהמיטה ועוזבת את החדר.

42. פנים. דירה של גליה / מקלחת - לילה.

גליה נכנסת אל המקלחת, היא נעמדת מול הכיור. עדיין מתנשפת, היא מסדרת את השיער ופותחת את ארון התרופות.

בתוך הארון מונחים סכיני הגילוח של אורן, גליה מביטה בהם. גליה סוגרת את דלת הארון. כשדלת הארון נסגרת, נחשפת דמותה של גליה במראה, לרגע הפנים שלה נראים שרופים.

.Black**43. פנים. דירה של גליה / סלון - לילה.**

גליה מתעוררת בסלון ביתה, היא מעוכה על הספה. הטלוויזיה דולקת, ישנו דיווח על תאונת דרכים קשה, אפשר לשמוע סאונד של אמבולנסים מתוך המרקע.

דלת הבית נפתחת, שרית, אחותה של גליה עומדת בכניסה. גליה קמה לקראתה, שרית מחבקת אותה. שרית וגליה נכנסות אל תוך הסלון. שרית מורידה את המעיל.

שרית (מביטה בארגזים שעומדים בסלון)
התקשרת אליו?

גליה
לא זמין. קבענו בשבע, אין לי מושג מה קורה.
יש מלא ארגזים להעביר. אבא ואמא בטח כבר בדרך לישון.

שרית מביטה סביב, היא מבינה שבאמת יש הרבה ארגזים, מה שאומר שיש הרבה עבודה.

שרית
יהיה בסדר, ארזת את הקומקום?

44. פנים. דירה של גליה / מטבח - לילה. מאוחר יותר.

שרית וגליה יושבות ליד שולחן האוכל. שרית לוגמת מכוס נס. גליה מעשנת.

שרית
את לא עושה שום דבר רע.

גליה
אני בקושי מכירה את הבנאדם. אני רק יודעת
שכל היום אני מחפשת תירוצים להתקשר אליו.

שרית
סימן שהוא מיוחד.

בועז נכנס אל המטבח. הוא נעמד בכניסה. שרית מבחינה בו ראשונה.

שרית
אמרתי לך.

בועז
מה קורה?

גליה לא עונה, רק מסתכלת עליו.

בועז
הייתי תקוע בפקק. ניסיתי להתקשר.

שרית נעמדת. היא מתקרבת אל בועז מושיטה יד.

שרית
שרית, אני אחותה.

בועז מושיט יד.

בועז
בועז, אני המוביל.

הם לוחצים ידיים.

שרית
נעים מאוד.

שרית מנשקת את גליה. ויוצאת מהמטבח. בועז נשאר לעמוד. כששרית מאחורי בועז היא מסמנת לגליה "שהוא נראה טוב". גליה מביטה בבועז.

45. פנים / חוץ. אוטו של בועז - לילה.

גליה יושבת במושב שעל יד הנהג. בועז מעמיס ארגז אחרון אל החלק האחורי של האוטו. הוא סוגר את הדלתות ונכנס. הוא מתניע ויוצא אל הרחוב.

46. פנים / חוץ. אוטו של בועז - לילה.

חורף, לילה. הרחובות כמעט וריקים, גליה ובועז יושבים ברכב שותקים. אחרי כמה רגעים גליה שוברת את השתיקה.

גליה
בועז, אף פעם אל תאחר.

פאזזה.

בועז
בסדר.

גליה
אני לא איזה היסטורית או משהו, פשוט אל תאחר.

בועז
בסדר.

פאזזה.

גליה

אורן תמיד היה מתעצבן שהייתי מאחרת לו, חצי מהריבים שלנו היו על זה..

גליה מדליקה סיגריה.

גליה

אני לא זוכרת הרבה מאותו יום, לפעמים אני מתאמצת לשחזר את הבוקר הזה, או את הלילה לפני וכל מה שיש לי זה חתיכות של זמן. אבל אני זוכרת שאיחרתי לאוטובוס, בד"כ כלל הייתי לוקחת את האוטובוס של 8 וחצי. באותו יום עליתי על זה של רבע לתשע... אורן היה לוקח את זה של 9 וחצי, אבל באותו בוקר הוא עלה איתי.

גליה(ממשיכה)

אני זוכרת שישבנו ליד הדלת האחורית. לידנו עמד חייל. אני זוכרת אישה מבוגרת. עם הרבה שקיות של קניות. אורן הציע לה לשבת, היא התעקשה לעמוד.

גליה מתארת את האירוע כאילו זה סיפור של מישהו אחר.

גליה (ממשיכה)

אני זוכרת שהפנים שלי התמלאו בדם והפה שלי היה מלא באיזה נזל. אני לא יודעת מה זה היה. לא הצלחתי להזיז את הידיים. הרגשתי שהם נזלות, כמו מסטיק. אמרו לי שאורן דווקא נראה בסדר...

גליה עוצרת, מביטה בבוועז.

גליה (ממשיכה)

אתה יודע מה זה פגיעות הדף? החלקים הפנימיים שלך נפגעים ומבחוץ הכול נראה בסדר. אורן היה בנאדם סגור, אז התאים לו לגמור ככה. סיפרו לי, כשהוציאו אותי, כבר הייתי חצי מתה. מסתבר שמישהו שם החליט שלא מגיע לי ללכת. שבע דקות הוא התעקש עלי. הדבר הבא שאני זוכרת זה את הבית חולים, התעוררתי על הבטן.

אני זוכרת את המבט של אמא שלי ששאלתי אותה מה זה הריח הזה? כמו של סטייק. היא לא ענתה לי. רק בכתה..

גליה מנסה לשחרר חיוך.

גליה (ממשיכה)

הרופא אמר לה שאני נס. אתה מבין, הגב שלי נראה כאילו נרדמתי על מנגל, חבר שלי שוכב כמו סמרטוט, חי על מכשירים, והרופא חושב שזה נס.

שקט. גליה מביטה בבוועז.

גליה

אורן בכלל לא היה אמור להיות על האוטובוס, הוא עלה בגללי...
 בועז מפנה את מבטו לרע אל גליה.

גליה

מה?

בועז מסמן בראשו "לא משנה"...

גליה מניחה יד על ידו של בועז שנמצאת על מוט ההילוכים.

47. פנים. חדר טיפולים בבית חולים - יום.

גליה יושבת על מיטת הטיפולים, היא ללא חליפת הלחץ, שיערה אסוף, מאחוריה עומדת ד"ר
 אסולין, היא בודקת את מצב הכוויות שעל גבה של גליה.

טליה

הורדת את החליפה קצת?

גליה לא עונה.

טליה

העור בגב התחתון התקשה, את צריכה להקפיד
 למרוח שם משחה...מה עם שרית, עדיין עוזרת לך?

גליה

אין לי כבר כוח להציק לה עם זה...

טליה

את יודעת שאת יכולה לבוא לכאן בכל שעה אם יש בעיה..

גליה שותקת לרגע. נראה שהיא בכלל טרודה בדברים אחרים.

גליה

קיבלתי את הדו"ח פציעה...

טליה מורידה את ידיה מהגב של גליה ונעמדת מולה.

טליה

....!

גליה מוציאה את מעטפה עם לוגו של בית החולים. היא שולפת מתוכה את הטופס.

גליה

לא הסתכלתי אפילו.

טליה

למה?

גליה

לא יודעת אם זה מעניין אותי יותר.
טליה
אולי את צודקת.

גליה
חלמתי על אורן, הוא אמר לי שאני שקרנית...

טליה שותקת.

גליה
את מכירה את זה שלפעמים את מרגישה
כאילו את מסתכלת על החיים שלך מהצד.
על חיים שהם לא שלך. כאילו את צופה סרט.

טליה
הרבה פעמים.

גליה
אני תמיד מרגישה כאילו אני בתפקיד הלא נכון.

טליה
איזה תפקיד?

גליה
זאת שצריכה להחליט...

48. פנים. דירה של גליה / סלון - יום.

הסלון כמעט ריק לחלוטין מלבד כמה ארגזי קרטון קטנים, ספה, וכוננית ספרים גדולה מעץ
עליה עומדת מערכת סטריאו. על הספה מונחים התיק של גליה וערימת ניירות בתוכה טופס
המיון ופינוי. ברקע, מתוך הרדיו, מתנגן שיר הפופ.

בועז עומד על כיסא, הוא מפרק אהיל שמכסה את המנורה שבסלון, גליה עומדת מביטה בו
עובד. בועז משחרר את האהיל. הוא יורד מהכיסא.

בועז
אני זורק את זה באוטו.

בועז יוצא מהדירה. גליה פותחת את המגרות שבכוננית הגדולה, היא בודקת שהן ריקות.
באחת מהמגירות היא מוצאת ג'וינט ישן וארוך. בועז חוזר אל הסלון. גליה מסתובבת אליו.
היא מחייכת.

גליה
תראה מה מצאתי.

גליה מוציאה את היד מאחורי הגב. היא מחזיקה ג'וינט.

בועז

הופה..

49. פנים. דירה של גליה / סלון - יום / עשר דקות אחרי.

גליה ובוועז מרוחים על הרצפה, **בועז לוקח שאכטה מהג'וינט.**

בועז

עתיק.

בועז מעביר את הג'וינט לגליה. היא לוקחת שאכטה.

גליה (מחייכת)

אורן האשים אותי שעישנתי אותו לבד.

בועז מחייך.

גליה

היה פה בקבוק מים...

בועז מנסה לאתר את בקבוק המים. הבקבוק נמצא כמה סנטימטרים לידו. הוא מביט בו ולא עונה לגליה. גליה מרימה את עצמה בכוח, מעל לבועז, היא מושיטה את היד אל המים, לוקחת את הבקבוק ולוגמת כמה שלוקים.

גליה

יש לנו עוד מלא עבודה.

בועז

נכון...

גליה הולכת על ארבע לכיוון המערכת. היא מכבה את הרדיו. היא מפשפשת בין ערימת דיסקים שנמצאת כל הכוננית. היא מוצאת דיסק צרוב עליו כתוב "לגליה".

גליה מכניסה את הדיסק, מוזיקה מתחילה להתנגן. זהו שיר ישראלי. גליה, מבלי לשים לב שרה בשקט עם המוזיקה. בועז נשאר מאחור, **הוא מביט אל עבר התיק שלה, מזהה את הטופס שבתוכו.** לאחר רגע, בועז מתקדם אל גליה על ארבע ונעצר מאחוריה. הוא מביט בה העיניים שלו נוצצות. גליה מחייכת, היא בעולם משלה.

גליה

אתה יודע, פעם אהבתי לשיר...אורן תמיד אמר שיש לי קול של גבר.

גליה נצמדת אל בועז.

גליה

לפעמים כשהייתי הולכת אליו, הייתי שרה לו ולוחשת לו שאני מצטערת. אין לי מושג אם הוא היה יכול לשמוע אבל חשבתי אולי הוא ישמע אותי ויתעורר.

בועז
אני דווקא אוהב את הקול שלך..

גליה מסתובבת אל בועז. מניחה יד על פניו.

גליה

אתה אמיתי?

בועז (מחייך)

אני? אני פיקציה, בראש שלך. אני אעלם שירד לך הסוטול.

השיר בדיסק מסתיים. רעשים נשמעים מתוך המערכת. לאחר כמה שניות קול בוקע מתוך המערכת. זה קולו של אורן שהוקלט.

אורן (בדיסק)

גליה, מותק שלי, אני עושה לך עוד דיסק שבטח תאבדי, תנסי לשמור עליו...

גליה מורידה את ידה מפניו של בועז. היא חוזרת אל המערכת. היא מדליקה את הג'וינט ולוקחת שאכטה. ירד.

גליה

אורן....תמיד הוא היה אוסף אחרי דברים שנפלו לי מהתיק...

גליה לוחצת על כפתור stop ומציאה את הדיסק.

גליה

מה בא לך לשמוע?

היא שולחת את ידה לעבר ערימת הדיסקים.

בועז

גליה, זה אני.

גליה לא מגיבה, היא ממשיכה לפשפש בערימת הדיסקים.

בועז

שמעת אותי? זה אני הפאראמדיק.

גליה מסתובבת אל בועז. היא מביטה בו, לא מבינה.

בועז

זה אני...

גליה

מה? למה אתה אומר את זה?

גליה נעמדת, היא הולכת אל התיק, היא מוציאה את הדו"ח פציעה שלה מהתיק.

גליה
מה זה המשחק הזה? למה את עושה את זה?
אני אמרתי לך שאני מחפשת מישהו?

בועז

לא, זה לא משחק..

גליה מביטה בשקט בטופס. בועז מנסה להתקרב אליה, גליה לוקחת את התיק שלה מהספה ויוצאת מהבית. בועז נשאר לעמוד.

50. חוץ. רחוב - ערב.

שעת ערב, ארבעה צעירים מחופשים בדרכם למסיבות פורים הולכים ברחוב. גליה יוצאת אל הרחוב, מתחילה ללכת ללא כיוון מסוים.

לאט, לאט האינפורמציה החדשה מתעכלת אצלה ובכי היסטרי מאיים לצאת, גליה מחזיקה את שטף הדמעות ומגבירה את קצב הליכתה.

בועז מגיע אחריה לאחר כמה רגעים.

בועז

גליה.

גליה

שלא תעיז לרדוף אחרי.

גליה מתעלמת ממנו. היא יורדת אל הכביש ומנופפת בידה למונית. המונית נעצרת וגליה נכנסת אליה, טורקת את הדלת בפניו של בועז. נהג המונית מחופש לבאטמן.

51. פנים/ חוץ. מונית - ערב.

גליה מתיישבת במושב האחורי של המונית. הנהג מתחיל לנסוע, בועז רץ כמה מטרים אחרי המונית. גליה מבקשת מהנהג שיעצור.

המונית נעצרת, גליה יוצאת החוצה, נעמדת ליד המונית, בועז עומד על מדרכה, עשרים מטר ממנה.

גליה

אל תרדוף אחרי.

גליה מסתובבת ונכנסת חזרה אל המונית, משאירה את בועז מאחור.

52. פנים/ חוץ. מונית - ערב.

גליה יושבת מכווצת בספסל האחורי. התנועה בכביש איטית. היא מגרדת עם ידה את איזור העורף, נראה שהפעם הגירוד מציק במיוחד.

בחוץ, אנשים מחופשים חוצים את הכביש דרך פקק המכוניות. גליה מביטה החוצה, בווה במחזה הסוריאליסטי, אסטרונוטים ונינג'ות מקפצים על המדרכה לצד מלכות אסתר בדרך לחגיגות פורים.

בין אותם מחופשים שהולכים על המדרכה ישנה קבוצה של ארבעה ילדים לבושים בגלימות שחורות. גליה נלחצת כשהיא רואה אותם. ילד קטן, לבוש גם הוא בגלימה פניו מאופרים בלבן מסתכל אל גליה... יש לו מבט מאשים.

53. פנים. דירה של גליה / סלון - לילה.

גליה נכנסת אל הדירה, היא נראית הרוסה, היא זורקת את התיק על הרצפה והולכת לכיוון המטבח. בדירה ממול יש מסיבה, אפשר לשמוע את קולות החוגגים.

54. פנים. דירה של גליה / מטבח - לילה.

גליה נכנסת אל המטבח, מדליקה את האור, היא מתגרדת בעצבנות.. מנסה להגיע אל הגב שלה ללא הצלחה.

שיר הפופ המעצבן מתנגן מתוך הרדיו הקטן שבמטבח. גליה תולשת את הכבל של הרדיו מהשקע. למרות שהטייפ כבה השיר ממשיך להתנגן, גליה מעיפה את הרדיו לרצפה.

היא לוחצת על הקומקום החשמלי ופותחת את המקרר...

על המדף האמצעי עומדת קערה מפלסטיק. בתוכה צף קציץ הבשר שאמא של גליה הניחה. המים בקערה עכורים בגון אדום, דם, מחזה דוחה...

גליה טורקת את דלת המקרר בחוזקה. הגירוד ממשיך להציק, גליה לוקחת כף של בישול מתוך ארגז של כלי מטבח ארוזים שנמצא על הכיור. היא מורידה את החולצה ונשארת רק בחליפת הלחץ.

היא מתחילה לגרד את הגב, כשזה לא עוזר היא יוצאת אל המסדרון ונצמדת אל הקיר. היא מתיישבת על הרצפה, ותוקעת את הכף בין הגב לקיר ומתחככת בכף בחוזקה, נראה שזה כואב אבל היא ממשיכה להתגרד בכול הכוח.

לפתע נשמע קול מאזור הסלון, גליה שיושבת עדיין על הרצפה מפנה את מבטה לכיוון. שם היא רואה את אורן, הוא לבוש רק בג'ינס שערו רטוב. הוא מפשפש בערימת כביסה, גליה נכנסת אל הסלון, היא לובשת גופייה לבנה ומאופרת למסיבת פורים, היא לובשת שתי כנפיים מנוצות שיוצאות מהשכמות היא מחזיקה ג'וינט קטן ביד.

אורן

למה ערבבת את הצבעוני והלבן?

גליה

ראית את המצית שלי?

אורן

לא.

גליה
 נו, המצית הכחולה, לא ראית אותה?

אורן
 לא, לא ראיתי..

גליה צובטת את אורן, היא מחויכת. גליה שבמסדרון בוהה בפלשבק.

גליה
 נו אורן, איפה היא?

אורן
 איפה ששמת אותה.

גליה
 איפה זה?

אורן מסובב את ראשו מחייך
 בתחת שלי.

גליה שולחת יד למכנס של אורן ומושכת אותו, מסתכלת לתוך התחת שלו.

גליה בחיך
 זה לא שם.

אורן מסתובב אליה ואוחז בה, מצמיד אותה אליו.

אורן
 למה את מפריעה לי להתארגן? אנחנו עוד צריכים
 לעבור אצל ההורים שלך.

גליה
 אה, זו אני שמעכבת אותך?

אורן מסובב את גליה, דוחף אותה ומפליק לה על הטוסיק. גליה מחייכת.

אורן
 יאללה עופי...תני להתארגן...

גליה מתקדמת אל היציאה מהסלון.

אורן
 תבדקי בסלסלה בכניסה...

גליה
 בסלסלה...

גליה נכנסת אל המסדרון. ליד הדלת, על כוננית, עומדת סלסלה, בתוכה יש מפתחות.
 מתחת לערימת המפתחות יש קופסא קטנה של מתנה, גליה לוקחת את הקופסא
 ופותחת אותה. בתוך הקופסא יש שרשרת, זוהי השרשרת עם תליון הפרפר, היא נוצצת.

גליה מחייכת ומביטה לכיוון החדר...

אורן(מהחדר)

מצאת?

גליה(בשקט)

כן...

החיוך יורד מפניה של גליה....

גליה שיושבת על הרצפה מוציאה את הכף שתקועה בינה ובין הקיר. המוזיקה שבוקעת מהמסיבה שבדירה ממול מתגברת, גליה מפנה מבטה לשם. לאחר רגע היא קמה ויוצאת מהדירה לכיוון המסיבה.

קאט מהיר ל –

55. פנים. דירה של שלומי - לילה.

כמה עשרות אנשים מחופשים רוקדים לצלילי מוזיקת טראנס אכזרית. אורות ניאון אדומים משווים לדירה מראה של בית זונות שיצא משליטה. גליה נכנסת אל הדירה. היא מתקדמת אל לב המסיבה, מפלסת דרכה אל הצד השני של החדר. היא מנסה לאתר את שלומי. הדרך קשה. כולם סביבה נראים מאושרים בצורה יוצאת דופן.

היא ממשיכה קדימה, בחור גדול לבוש בטוגה חוסם את דרכה. גליה שולחת יד לעברו, הבחור מסתובב. חיוך מטופש מרוח על פניו, הוא אוחז בבקבוק וודקה. לרגע הפנים שלו נראות שרופות. העשן מקשה על הראייה. גליה ממשיכה קדימה, היא נתקלת בחוגגים אור פליקר, כמו פלאש של מצלמה מאיר את החלל כל כמה רגעים, גליה מסתכלת סביבה, כשהחדר מואר, חלק מהחוגגים נראים לרגע פצועים בתנוחות שונות.

גליה נבהלת היא מנסה להגיע אל הצד השני של החלל. פתאום חושך! שקט.

הדי-ג'י מנמיך את הווליום. כל החוגגים מתרכזים במרכז החדר, מניפים את ידיהם למעלה. כולם מתכוננים ל "עליה" במוזיקה. הדי – ג'י מנופף עם ידיו, הקהל באטרף.

גליה מנסה לצאת לפני הכניסה של המוזיקה. הקהל רוקע ברגליו, צרחות נשמעות, המוזיקה מאיימת לחזור. גליה דוחפת אנשים החוצה, היא לא רואה את הדרך. היא רחוקה שני מטר מהמסדרון....

בום! אורות ניאון לבנים מאירים את החדר.

המוזיקה חוזרת. בלגאן! החוגגים באקסטזה, גליה מסתובבת לאחור, לרגע חלק מהחוגגים נראים פצועים. זה לא מפריע להם לרקוד. גליה מעיפה את עצמה אל המסדרון.

56. פנים. דירה שלומי / מסדרון – לילה.

גליה מחלצת את עצמה אל המסדרון הצר, מספר חוגגים שותים אלכוהול ורוקדים בתור אל השירותים. גליה נשענת על הקיר, בוהה בהם...

לידה עומד זוג צעיר מחופש, השניים מתנשקים בלהט, גליה מסתכלת עליהם באדישות.

שלומי יוצא מהשירותים, הוא מחפש לדבורה, כשהוא יוצא בחור צעיר דוחף לו ג'וינט לפה, שלומי לוקח שאכטה ומחבק באהבה את אותו בחור. שלומי מתקדם ואז הוא רואה את גליה, היא מביטה בו שותקת. שלומי מנסה לחייך הוא מתקדם עליה.

שלומי

אני שמח שבאת...

גליה לא עונה. שלומי נשאר לעמוד, לא יודע מה לומר, גליה ממשיכה לשתוק...

57. פנים. דירה של גליה / מקלחת - לילה.

גליה נכנסת אל המקלחת, היא נעמדת מול המראה. היא פותחת את המים באמבטיה ובודקת את החום שלהם בעזרת ידה. היא מוציאה קליפס לשיער מתוך ארון התרופות ואוספת אותו.

היא מורידה את המכנסיים ונשארת עם תחתונים וחליפת הלחץ. היא פותחת את הרוכסן של חליפת הלחץ ומורידה אותה בעדינות.

היא נכנסת אל האמבטיה.

כשהיא מסתובבת אפשר לראות לרגע את הגב שלה דרך המראה שמעל הכיור. צלקות מכסות את רוב הגב שלה וגולשות לזרועות הידיים. העור שלה שרוף.

גליה נעמדת מתחת לזרם המים החמים. ורק שם, כשהמים גולשים על פניה היא מרשה לעצמה לבכות, הדמעות שלה מתערבבות עם המים ויחד אתם מתנקזות אל הביוב.

58. פנים. דירה של גליה / מקלחת - בוקר.

גליה עומדת מול הכיור. הכיור מלא במים, בתוכם צפה חליפת הלחץ. אחרי מספר רגעים גליה משחררת את הפקק שבכיור, היא שופכת חומר ניקוי על החליפה ומתחילה לשפשף.

היא עושה את הפעולה הזו בשקט ובריכוז רב, כל כמה רגעים היא הופכת צד ומשפשפת אותו. כשהיא מסיימת היא פותחת את ברז המים ומנקה את הסבון מהחליפה.

היא סוחטת אותה ומנערת ממנה טיפות מים שנשארו.

מעל חלון המקלחת מתוח חבל כביסה קטן, גליה תולה את החליפה, היא מותחת את החלק של הידיים לצדדים ותופסת אותן עם אטבי כביסה.

אור שחודר אל המקלחת מתוך החלון עובר דרך חליפת הלחץ וחושף קרע קטן בחליפה, בחלק שמתחת לחזה. גליה מבחינה בקרע ומכניסה אצבע לתוכו.

59. פנים. דירה של גליה / חדר שינה - בוקר.

גליה יושבת על המיטה, היא לבושה במכנס טרנינג ובחליפת הלחץ. הטלוויזיה שמול המיטה דולקת, על המרקע מחייכים צמד מנחי תכנית הבוקר.

גליה בוהה בהם בחוסר עניין, היא מפנה מבטה אל הראי שעל ארון הבגדים, מביטה בעצמה. היא מעבירה יד מתחת לחזה נוגעת בקרע הקטן שבחליפת הלחץ.

גליה קמה מהמיטה ושולפת קופסא קטנה מתוך הארון. היא מניחה את הקופסא על המיטה ופותחת אותה. בקופסא יש חתיכות בד גזרות, מחטים וחוטי תפירה.

גליה לוקחת מחט ארוכה וחוט בצבע חום. היא מכניסה את החוט אל המחט ומתיישבת על המיטה. היא מתיישרת כך שהחליפה מתוחה על הגוף שלה, היא תוקעת את המחט בחליפה ותופרת את הקרע.

ברקע נשמעים קולות צחוקים מתוך תכנית הבוקר.

החוט שבתוך המחט נגמר. גליה לוקחת חתיכת חוט חדשה מתוך מהקופסא ומנסה להכניס אותו אל תוך חור המחט. היא מפספסת את החור.

סאונד של פתיחת ברז נשמע מכיוון המטבח. גליה קמה מהמיטה ויוצאת מהחדר.

60. פנים. דירה של גליה / מטבח - בוקר.

גליה מגיעה אל המטבח, היא נעמדת בכניסה. המטבח מבולגן, כיור עמוס בכלים, שאריות אוכל פירורים ומאפרות פזורים על השיש, ארון עומד ליד השיש עם סינר קשור על מותניו ומסדר את המטבח.

אורן רוחץ כלים. הוא מאזין לחדשות בוקר מתוך הטייפ הקטן שעל המדף.

גליה מביטה בפלשבק, בוחנת את אורן, את הדרך בה הוא מנקה ביסודיות את המטבח.

לפתע, גליה הישנה נכנסת אל המטבח. היא חולפת על פני גליה של ההווה. גליה של הפלשבק נראית שונה, היא לובשת סריג לבן, שערה רטוב.

גליה של הפלשבק נעמדת מאחורי אורן ומתבוננת בו בהרהור, עוברות כמה שניות עד שהוא מבחין שהיא מאחוריו. הוא מסתובב, היא מחייכת.

אורן (מסמן עם ראשו לכיוון השיש)
שמתי לך את הספגטי שנשאר בקופסא..

גליה לא עונה. רק ממשיכה להביט בו, הפעם במבט אוהד.

אורן(מחייך)

מה?

גליה(מחייכת)

חשבתי לנסוע לסיני בסוף שבוע.

אורן

סיני?

גליה מהנהנת.

אורן

עם מי ?

גליה

לבד.

אורן שותק, נשאר להביט בגליה.

גליה של הווה, נשארת לעמוד בכניסה אל המטבח. אחרי רגע הוא חוזר להיות ריק.

61. פנים. דירה של בועז / חדר שינה - בוקר.

בועז יושב בקצה הפוטון. לידו מונחת קופסת קרטון, בתוכו תמונות שגזורות מתוך עיתון. חלקן כבר דהויות. דפיקה נשמעת בדלת. בועז מסתובב, הדלת נפתחת. גליה עומדת בכניסה. בועז מסמן לגליה להתקרב.

גליה מתקדמת ומתיישבת ליד בועז. בועז מחבק אותה..גליה מביטה בתמונות שבקופסא. חלק מהפרצופים אפשר לזהות. אלו האנשים שעמדו לידה במעבר חציה (סצנה 21).

גליה שולחת יד אל התמונות ושולפת משם תמונה של אורן, זו תמונה מתוך עיתון כמו זה שהיה בבית שלה, החלק של גליה גזור.

גליה (בקול רגוע)

אני זוכרת אותך.

62. פנים. בר - לילה. פלשבק.

זוהי מסיבת פורים. הבר מפוצץ באנשים מחופשים. במרכז ישנו בר עץ גדול בצורת "ח", קישוטים נוצצים תלויים על הקיר.

בצד אחד של הבר יושב בועז, הוא נראה קצת שונה, הוא מגולח, שיער יותר מסודר. הוא מאופר באיפור כהה סביב העיניים שלו. הוא לוגם מכוס בירה, לידו יושב חבר שלו, מחופש לקאובוי.

בצד השני של הבר יושבת גליה. היא נראית זוהרת, היא לובשת גופייה לבנה, חלק מגבה חשוף. גליה עונדת את השרשרת עם תליון הפרפר, התליון שלם. לידה יושב אורן.

לרגע המבטים של גליה ובעז מתנגשים. בועז מחייך וחושף שיניים חדות של ערפד...שהם חלק מהתחפושת שלו...גליה מביטה בו לעוד כמה שניות ואז היא עוזבת את המקום שלה והולכת לכיוון מסדרון שמוביל אל השירותים. בועז קם אחריה.

63. פנים. בר / כניסה לשירותים - לילה. פלשבק.

גליה נכנסת אל המסדרון שמוביל אל השירותים. אור פלורוסנטים כחול שמאיר את המסדרון נותן לו אופי מנוכר. המסדרון צפוף באנשים שתויים ושמחים. גליה מביטה לאחור, היא רואה את בועז אחריה.

בועז נכנס אל המסדרון, הוא מזהה את גליה, הוא מתקדם לכיוון שלה.

בועז.

יפה הפרפר שלך.

גליה מסתובבת אל בועז.

גליה

סליחה?

בועז

השרשרת שלך.

גליה

אה, זה? עוד לא התרגלתי אליה. מתנה מחבר שלי.

בועז

אה...אוקי, אני בועז. פורים שמח.

בועז מושיט יד, גליה מהססת אבל לבסוף מושיטה יד חזרה, הם לוחצים ידיים לכמה שניות.

גליה

אני גליה, פורים שמח בועז.

גליה ובוועז נשארים לעמוד אחד מול השנייה, חוגגים שיוצאים ונכנסים אל השירותים נתקלים בהם, מרחיקים אותם אחד מהשנייה, לאחר כמה רגעים גליה מביטה בעיניו של בועז ועוזבת את המקום.

64. פנים. בר - לילה. פלשבק.

גליה חוזרת אל המקום שלה ליד הבר. בועז חוזר למקומו מהצד השני. אורן מגיע ונעמד מאחורי גליה, הוא מחבק אותה מאחור. גליה מנסה להיראות נינוחה, להחזיר לאורן אהבה. זה לא בא לה באופן טבעי.

בועז ממשיך להביט בגליה, גליה שולחת אליו מבט, בועז מרים את כוס הבירה ומסמן לגליה "לחיים". גליה מסיטה את מבטה הצידה.

המשך סצנה 61.

בועז וגליה באותה פוזה. הם שותקים.

גליה

דרקולה...יותר יפה לך זקן.

גליה נוגעת עם האצבע בזקן הזיפים של בועז.

גליה

באותו יום בשוק...

פאזזה.

גליה

אתה היית שם כל הזמן, אה.

בועז

רציתי לראות שאת בסדר.

גליה

והשרשרת?

בועז

היא נפלה ממך.

גליה

אז מה, חיכית שאורן ילך?

בועז לא עונה, הוא מביט בתמונה של אורן..

גליה

ומה עכשיו? מה התכנית שלך?

בועז

אין תכנית.

גליה

אני לא צריכה אותך שתציל אותי.

בועז

אני צריך אותך.

בועז שותק. גליה נשענת על הקיר. היא מניחה יד על הרגל של בועז.

גליה

בועז, מה קרה שם?

בועז

אני מצטער גליה. אני לא יכולתי לתת לך ללכת.

פאזזה.

גליה

למה אותי?

בועז
גליה, אין תשובות למה שאת מחפשת.

גליה
מאיפה אתה יודע מה אני מחפשת.

בועז
זה לא משנה מה אני אגיד לך.

גליה
תנסה אותי.

בועז
את לא מבינה שאת לא עשית כלום?

גליה
למה אתה אומר את זה?
למה אתה פשוט לא מספר לי מה קרה?
ממה אתה מפחד לא יקרה לי כלום.

בועז
אני לא מפחד. אבל אני לא יכול להגיד מה שאת רוצה לשמוע.

גליה
בועז, אני יודעת מה אני מרגישה, ואני צריכה שתספר לי.

בועז
אם אני אגיד לך שבאותו יום, הייתה תאונה,
והקו של שמונה וחצי התעכב. הוא הגיע ברבע לתשע.
ככה שבכל מקרה היית עולה עליו. זה היה משנה לך?

גליה
באמת? זה מה שקרה?

בועז
לא. אבל זה לא משנה את העובדה שאת לא הרגת את אורן.

גליה
אתה רוצה לעזור לי?

65. פנים. חדר שינה של בועז - בוקר / מאוחר יותר.

גליה יושבת על המיטה של בועז, היא רק בחליפת הלחץ. היא מושכת את הרוכסן של החליפה ופושטת אותה מעליה.

קאט ל -

גליה ובוועז יושבים על המיטה. חליפת הלחץ זרוקה על המיטה. גליה יושבת עם הגב אל בועז היא מסתירה את החזה שלה עם הידיים. בועז קרוב אליה, הוא מחזיק משחה בידו.

הוא מורח קצת על היד שלו. הוא מושך כמות קטנה של המשחה בעזרת אצבע ומורח אותה על הגב של גליה. צמרמורת עוברת בגליה כשהוא נוגע בה.

גליה

אני רוצה ללכת לשם.

66. חוץ. כביש מהיר - בוקר.

הכביש ריק. המכונית של בועז שטה על האספלט. בועז וגליה יושבים במכונית, שניהם שותקים, מביטים קדימה...

אפשר לראות שגליה אינה לובשת את חליפת הלחץ מתחת לסוודר.

67. חוץ. מגרש מכוניות - בוקר.

המגרש הוא בית קברות לאוטובוסים שהתפוצצו בפיגועים. מספר אוטובוסים עומדים זה ליד זה. חלקם שרופים לגמרי. המכונית של בועז נכנסת אל המגרש ונעצרת. גליה מחכה כמה שניות, היא מביטה בשעון שעל ידה. השעה **9:06**. היא יוצאת מהאוטו, היא נעמדת, מביטה סביב. בועז יוצא מהאוטו. גליה מתחילה ללכת לכיוון האוטובוסים. בועז ממשיך אחריה, גליה נעצרת, היא מסתובבת אל בועז.

גליה

אני רוצה ללכת לבד.

בועז נשאר לעמוד ליד המכונית. גליה מתקדמת. היא מסתובבת בין האוטובוסים, מחפשת את האוטובוס בו היא נפגעה. בועז נשען על המכונית, מדליק סיגריה.

גליה נעצרת מול אחד האוטובוסים. היא מסתכלת אל בועז, הוא מבין שזה האוטובוס. ירד שלט שעל האוטובוס.

68. פנים. אוטובוס - יום.

גליה נכנסת אל האוטובוס דרך הדלת הראשית. האוטובוס שרוף, חתיכות פח מתנדנדות וחורקות מייצרות סאונד מעצבן. גליה מתקדמת אל תוך האוטובוס.

היא צועדת לאט כשהיא נעזרת בעמודי האחיזה. כשהיא מתקדמת היא לוחצת בטעות על המקום של לחצן העצירה. פתאום נשמע צליל מוכר. גליה מסתובבת לאחור מבוהלת, היא רואה את שלט העצור דולק באור כתום. **ירד נהג.**

ירד נהג.

גליה ממשיכה פנימה.

היא מגיעה למרכז האוטובוס היא מביטה למעלה. הגג של האוטובוס קרוע ואפשר לראות את השמיים. כשהיא מורידה את מבטה חזרה אל האוטובוס הוא מלא בנוסעים.

חלק מהנוסעים מוכרים, אלו האנשים שהקיפו אותה במעבר החצייה (סצנה 21) הם לבושים בבגדים רגילים, אנו מזהים אותם עפ"י הפרצופים.

69. פנים. חדר שינה של גליה - יום. פלשבק.

גליה עומדת מול ארון הבגדים, היא לבושה בג'ינס וחזייה, עונדת את שרשרת הפרפר, שערה רטוב, היא מייבשת אותו בעזרת מגבת. עם היד השנייה היא מחפשת חולצה ללבוש.

70. פנים. באותו הזמן במטבח - יום. פלשבק.

המטבח מבולגן, כיור עמוס בכלים, שאריות אוכל פירורים ומאפרות פזורים על השיש, אורן עומד עם סינר קשור למותניו, הוא מסדר את הבלגאן.

71. פנים. באותו הזמן בחדר השינה של גליה - יום. פלשבק.

גליה עומדת מול המראה בחדר השינה, היא מחזיקה חולצה על קולב ומצמידה אותה אל גופה כדי לבחון אותה. בידה השנייה חולצה אחרת, היא מחליפה ביניהן בהרהור. היא מתלבטת עוד כמה שניות ואז בוחרת באחת מהחולצות, סריג לבן.

72. פנים. באותו הזמן במטבח - יום. פלשבק.

אורן רוחץ כלים. הוא מאזין לחדשות בוקר מתוך הטייפ הקטן שעל המדף. גליה מופיעה מאחוריו ומתבוננת בו בהרהור, עוברות כמה שניות עד שהוא מבחין שהיא מאחוריו. הוא מסתובב, היא מחייכת. היא נראית נהדר.

אורן (מסמן עם ראשו לכיוון השיש)
שמתי לך את הספגטי שנשאר בקופסא..

גליה לא עונה. רק ממשיכה להביט בו, הפעם במבט אוהד.

אורן(מחייך)

מה?

גליה(מחייכת)

חשבתי לנסוע לסיני בסוף שבוע.

אורן

סיני?

גליה מהנהנת.

אורן

עם מי ?

גליה

לבד, לשלושה ימים.

אורן

איך תיסעי?

גליה

שרית תיתן לי את האוטו שלה.

אורן (מסתובב חזרה לשטוף כלים)

ט ו ב ...

גליה

זה רק לשלושה ימים.

אורן

בסדר גמור .

(פאזזה)

לא כל כך בטוח שם עכשיו, יש הרבה התראות.

גליה

יהיה בסדר.

אורן שותק. הוא לוקח מטלית לחה ומתחיל לנקות את השיש, הוא עושה את המלאכה הזו ביסודיות, הוא מרים את קופסת הספגטי לנקות מתחתיה, הוא מושיט את הקופסא לגליה, היא מחזיקה אותה. הוא ממשיך לשתוק.

גליה

מה?

אורן

שום דבר. חשבתי שאנחנו ביחד זה הכול.

אורן מסיים, הוא פושט את הסינר והולך לכיוון החדר. גליה ממשיכה אחריו, הקופסא עדיין ביד שלה.

73. פנים. חדר שינה. יום. פלשבק.

אורן נכנס לחדר, גליה אחריו. אורן מוריד חולצה. לוקח מגבת שתלויה על הארון.

גליה

אנחנו ביחד. אני פשוט רוצה קצת זמן לחשוב.

אורן

על מה?

גליה

על כל מיני דברים.

אורן

סבבה. ת ב ל י י פ ה ..

גליה מניחה את הקופסא של הספגטי על מדף שצמוד לקיר, ומתקרבת אל אורן.

גליה

אל תהיה כזה.

אורן

מה את רוצה? איך אני אמור לקבל את הקטעים שלך כל פעם?
אני אמור להרגיש טוב עם זה?

ולמה יש לי תחושה שגם הפעם זה יגמר בכ חוזרת אלי בוכה?
גליה לא עונה. מביטה ברצפה, שותקת. אורן מתקרב אליה ושם את ידו על כתפיה ברכות.

גליה

אני מבינה לאן אתה רוצה לקחת את זה. אני מאחרת, נדבר על זה
בערב.

אורן

מה ישתנה בערב?

גליה

אתה סתם עצבני עכשיו, אני מאחרת, נדבר בערב, טוב?

אורן

עוד פעם ההתלבטויות האינפנטיליות האלה? זה זה, זה לא זה...
אני מכיר אותך גליה, עוד פעם מפנטזת על משהו שלא קיים..
כבר הסכמנו שהחיים הם תמיד בחוסר.

גליה (מרימה את ראשה)

אני לא הסכמתי על זה.

גליה נחלצת מאחיזתו.

אורן

את עוד לא הבנת את זה זה הכול.

גליה

יכול להיות. אולי אני צריכה עוד קצת זמן.

אורן

לפי איך שזה נראה עכשיו את צריכה עוד הרבה זמן..

גליה

בסדר. נתחיל בשלושה ימים ונראה.

אורן לוקח את קערת הספגטי מהמדף ומעיף אותה על הרצפה.

אורן

לכי תזדייני, גליה.

גליה מסתובבת לצאת.

גליה
אני מקווה שתחזור רגוע בערב.

גליה יוצאת מהחדר, רעש של טריקת דלת נשמע. אורן לובש את החולצה ומעליה ז'קט
נועל נעליים בחיפזון, לוקח את הארנק שלו ויוצא מהר אחריה.

קאט מהיר ל -

74. חוץ. רחוב של גליה - יום. פלשבק.

גליה יוצאת מתוך הבניין שלה. היא מתקדמת במהירות לתחנת האוטובוס, אורן יוצא אחריה.
גליה לא מבחינה בו, רק כשהוא ממש קרוב אליה היא מסתובבת לאחור.

אורן
טוב, אני מצטער...

גליה לא עונה לאורן היא ממשיכה בהליכה מהירה לכיוון תחנת האוטובוס.
השניים מגיעים אל התחנה, גליה מסתכלת בשעון שלה, לחוצה.

אורן
נו מה, את מתעלמת ממני עכשיו?

גליה
מה אתה רודף אחרי?

אורן
תגידי שאת סולחת.

גליה לא עונה לו. אוטובוס מגיע אל התחנה ונעצר, דלתות האוטובוס נפתחות.
גליה עולה אל האוטובוס, אורן מתמהמה לרגע ואז עולה גם הוא לאוטובוס.

75. פנים. אוטובוס - יום. פלשבק.

גליה נכנסת אל האוטובוס, אורן אחריה, הם מציגים לנהג כרטיס חופשי חודשי.
גליה מתקדמת אל החלק האחורי של האוטובוס. בדרך היא עוברת ליד חייל עם תיק גדול.
החייל מחייך אל גליה. ברקע מתנגן שיר הפופ המעצבן, מתוך הרדיו של האוטובוס.

אורן אחרי גליה, כשהם מגיעים אל הספסל אורן נכנס ומתיישב על יד החלון. גליה מתיישבת
לידו, שניהם שותקים.

76. חוץ. מגרש מכוניות - יום.

בועז נשען על המכונית, מכבה את הסיגריה. מביט בגליה יושבת באוטובוס.

77. פנים. אוטובוס - יום. פלשבק.

שוט של אוטובוס ברחוב מרכזי חולף.

האוטובוס דוהר ברחובות העיר. גליה ואורן שותקים, אורן מצמיד את גליה אליו. היא עוצמת עיניים. לפתע גליה פוקחת את עיניה, מישהו נתקל בה. זוהי אישה מבוגרת. היא מחזיקה שקיות קניות בידה, אחת מהן מלאה בקרטונים של חלב.

אורן מציע לגברת לשבת. היא מסרבת בנימוס. האוטובוס מגיע אל תחנה. נוסעים עולים. בניהם בחור צעיר. הוא מושיט לנהג שטר של כסף, הנהג מחזיר לו עודף. הבחור מסתובב אל המעבר. גליה מביטה בו, יש בניהם רגע. גליה מבינה מה הולך לקרות. הבחור מכניס את היד שלו לכיס המעיל שלו.

שקט.... גליה מסתובבת אל אורן, מנסה לגונן עליו.

גליה

אורן...

קאט ל –

שוט של גלגל האוטובוס נוסע על הכביש הרטוב, על רקע השוט הזה נשמע פיצוץ.

מכאן הסקוונס מתחלק לשני אזורי זמן:

***אזור 1 : גליה ובוועז במגרש הריק**

***אזור 2 : זירת הפיגוע בזמן אמת.**

77א : גליה ובוועז במגרש הריק.

גליה יושבת על מושב האוטובוס, עיניה פקוחות, ודממה שוררת במקום...ואז רוח קלה מנשבת, מלטפת את שערה, אחרי רגע הרוח הופכת להדף, שערה של גליה עף אל הצד, יחד עם ההדף מגיע הבזק אור קצר וחתיכות זכוכית, דם ונתזים של חלב...

פניה של גליה מתכסים בבליל הדם והחלב...

77ב : זירת הפיגוע בזמן אמת.

דממה באוטובוס. אפשר לשמוע רק את האש שאוכלת אותו מבפנים. פתאום, מבין הלהבות, נשמעים ציזים של ציפורים. לאחר כמה שניות סימפוניה של קולות וצלילים ממלאת את החלל. אלו הם מכשירי הטלפון של הנוסעים שמצלצלים.

גבר צעיר, מצליח לצאת בכוחות עצמו מתוך האוטובוס. הוא צולע החוצה. הוא מביט סביב מנסה להבין מה קרה. הוא מצליח להתקדם כמה מטרים, בתוך העשן.

הוא יוצא ונכנס אל הפריים...כשהוא מגיע קרוב אל הפריים למצב של קלוז אפ. הוא מסובב את מבטו מלא האימה הצידה וניתן לראות שדם נזל מתוך האוזן שלו...לאחר רגע הוא מתמוטט.

77א: גליה ובוועז במגרש הריק.

בוועז מביט בגליה שעדיין יושבת באוטובוס. הוא מרגיש שמשוהו אינו בסדר. הוא מתחיל להתקדם לכיוון בהליכה מהירה שהופכת לריצה.

77ב: זירת הפיגוע בזמן אמת.

אמבולנס מגיע אל זירת הפיגוע ונעצר בחריקת בלמים. בוועז קופץ מתוך האמבולנס ונוחת על הכביש הרטוב, הוא פותח בריצה אל כיוון האוטובוס הבוער.

ירד אורן גליה באוטובוס.

בוועז מגיע אל האוטובוס, אש תופת מקבלת את פניו. בוועז מחכה כמה שניות ואז מחליט להיכנס. הוא מגשש את דרכו בתוך הבלגאן.

ואז מתוך להבות האש הוא מזהה את תליון הפרפר שבשרשרת של גליה מנצנץ. האש מתפשטת. בוועז מנסה להגיע אל גליה ואורן. כשהוא מגיע אליהם הוא רואה את אורן זרוק על הכיסא. גליה מרוחה עליו, קשה לזהות אותה. הגב שלה שרוף.

מבחוץ צועקים לבועז לצאת מהאוטובוס. שני שוטרים רצים לעבר האוטובוס עם מטפי כיבוי. האש מתגברת. אחרי שתי שניות בוועז מתכופף ומרים את גליה, היד של אורן עדיין מונחת עליה. בוועז מושך אותה.

שני כבאים עם המטפים מגיעים לכניסה. סילוני עשן ואבק לבנים שוטפים את האוטובוס מתוך מטפי הכיבוי.

77א: גליה ובוועז במגרש הריק.

בוועז מגיע אל האוטובוס הריק. הוא נכנס אליו, בפנים הוא רואה את גליה, שוכבת עם עיניה עצומות על הכיסא. בוועז מרים את גליה בשתי ידיו ומוציא אותה מהאוטובוס ומניח אותה על הקרקע ליד המכונית.

77ב: זירת הפיגוע בזמן אמת.

בוועז מניח את גליה על המדרכה רחוק מהאוטובוס. הוא מוציא נזלים מתוך הפה שלה, ומתחיל להנשים אותה בעזרת אמבו (מכשיר הנשמה).

77א: גליה ובוועז במגרש הריק.

גליה שוכבת על הקרקע. בוועז קורא לה. גליה לא עונה.

77ב: זירת הפיגוע בזמן אמת.

בוועז ממשיך בהחייאה, הוא מסתכל על השעון שלו, השעה **9:03**.

לא נראה שגליה הולכת להתעורר. חובש מגיע ליד בועז.

חובש

בועז, אני צריך את האמבו.

בועז מביט בחובש.

חובש

אני צריך אותו.

בועז לא עונה לחובש. הוא ממשיך בהחייאה.

בועז (בשקט)

היא תחיה.

בועז ממשיך בהנשמה. הוא מפסיק לרגע. הוא מביט בגליה.

בועז

גליה, תנשמי.

77א: גליה ובוועז במגרש הריק.

בועז קורא לגליה. היא לא מגיבה.

77ב: זירת הפיגוע בזמן אמת.

בועז ממשיך בניסיונות ההחייאה של גליה. פאראמדיק מגיע. הוא מניח את היד על הצוואר של גליה.

השעה בשעון של הפאראמדיק היא **9:07**.

פאראמדיק

בועז צריכים אותך ליד האוטובוס.

איש זק"א מגיע עם שמיכה. בועז חוזר להנשים את גליה.

ליד האוטובוס, שני חובשים, אחד מהם זה רונן, מנסים להיכנס אל האוטובוס להוציא פצועים. האוטובוס בוער.

77א: גליה ובוועז במגרש הריק.

גליה שוכבת על הרצפה. בועז קורא לה. לאחר מספר רגעים היא פוקחת את העיניים ונעמדת.

ירד, גליה הולכת לאוטובוס.

גליה

בוא נלך מפה.

77ב: זירת הפיגוע בזמן אמת.

בועז ממשיך להנשים את גליה. פתאום היא מתחילה להשתעל, בועז עוזר לה לנקות את הפה. היא חוזרת לנשום. בועז מביט בה, העיניים שלו נוצצות.

גליה מנסה לומר משהו, בועז מצמיד את האוזן שלו לפה שלה.

גליה (לוחשת)

אורן. תוציא אותו. זה הולך להתפוצץ.

בועז מביט אל עבר האוטובוס, הוא רואה את החובשים נאבקים באש. הוא מחזיר את מבטו אל גליה, היא מנסה ללחוש עוד משהו. בועז מצמיד את האוזן שלו לפה שלה. אי אפשר לשמוע מה היא לוחשת. בועז מעכל את מה שהיא אומרת. הוא מתרומם ורץ אל האוטובוס.

*בועז יוצא מתוך האוטובוס הבוער. הוא מחזיק בידיו את אורן. לאחר שנייה פיצוץ קטן מרעיד את האוטובוס.

78. פנים. אמבולנס - יום / מאוחר יותר.

האמבולנס דוהר ברחובות העיר. רעש הסירנות מחריש אוזניים. על האלונקה מאחור שוכבת גליה. היא שוכבת על הבטן מחוברת לאינפוזיה.

ליד גליה יושבים בועז ועוד חובש. בועז ממלא טופס מיון ופינוי.

גליה מזיזה את היד. היא מחפשת משהו, כשהיא נתקלת בברך של בועז, היא נעצרת ומניחה את היד עליה.

בועז מביט בחובש השני, לא יודע מה לעשות. החובש השני שותק. בועז מניח את ידו על ידה של גליה. על ריצפת האמבולנס זרוקה השרשרת עם תליון הפרפר...

.Fade out

79. חוץ. פארק - יום.

זהו יום שמש חורפי, קרני השמש יוצאות מבעד לעננים. גליה ושרית יושבות על שמיכה במרכז הדשא. למרות שאין שינוי חיצוני מובהק לעין במראה של גליה, היא מקרינה משהו אחר, היא נראית רגועה יותר, השיער שלה אסוף לאחור. שרית מסיימת לארוז את שאריות ארוחת הצהריים שלהן. היא מכניסה את שקיות הסנדוויצ'ים אל תוך שקית זבל.

מספר אנשים בפארק משחקים עם הכלבים שלהם. כלב רץ לכיוון גליה, הוא נראה מוכר. **גליה נשארת לשבת.**

הכלב נעמד ליד גליה הוא מקשקש בזנב. עכשיו אפשר לראות שזה דינו, הכלב של רון החובש גליה מתכופפת אל הכלב ומלטפת אותו.

גליה

אני מכירה את הכלב הזה...

בקצה השני של הפארק עומד בחור צעיר. קשה לראות את פניו. הבחור מתקדם לכיוון גליה.

בחור

דינו! דינו! בוא לאבא.

גליה מנסה לראות את הפנים של הבחור. לשנייה הוא נראה כמו רון החובש.
דינו מסתובב ורץ אל הבחור..

גליה (לעצמה)

איזה קטע.

שרית מסיימת לארוז את האוכל.

שרית

יאללה, בואי נזוז, נראה הולך לרדת גשם...

גליה

אני מכירה את הכלב הזה...

80. פנים. אוטובוס - אחר הצהריים.

אנחנו חוזרים אל סצנת הפתיחה של הסרט. האוטובוס העירוני מלא בנוסעים. כל מקומות הישיבה תפוסים, מספר נוסעים עומדים במעבר מחזיקים בעמודי האחיזה. בחוץ, אחר הצהריים חורפי, טיפות גשם נזלות על החלונות הגדולים.

גליה יושבת על אחד הכיסאות בחלקו האחורי של האוטובוס, היא יושבת על יד החלון, לידה יושב זקן, הוא קורא את העיתון היומי.

גליה מסתכלת החוצה, היא נראית מהורהרת, היא מצמידה את ראשה אל החלון, בוהה ברחובות העיר שחולפים על פניה.

האוטובוס נעצר בתחנה, מספר נוסעים יורדים מהדלת האחורית, כמה עולים מהדלת הקדמית. גליה מפנה את מבטה אל תוך האוטובוס, אל המעבר.

בין הנוסעים שעולים נמצא בחור צעיר, קשה לראות את פניו בבירור, שאר הנוסעים מסתירים אותו. הבחור נעמד במעבר, בפרופיל אל גליה. הוא נעזר במוטות האחיזה של האוטובוס.

גליה מביטה באותו בחור. בוחנת אותו...מנסה להשיג תמונה ברורה של פניו, לאחר רגע, הבחור מסובב את מבטו אל עבר גליה, גליה ממחרת להפנות את ראשה אל החלון...

גליה מגניבה מבט אל העיתון של הזקן שיושב לידה. הכותרת היא **"השביתה הגדולה"**. מתחת לכותרת יש תמונה גדולה שמכסה את רוב העמוד. בתמונה עומדת אישה מחזיקה שלט בריסטול עליו כתוב **" שובתים!"** בדיוק כמו בעיתון **שבסצנה 4**.

גליה נראית מבולבלת, היא מרימה את מבטה חזרה אל אותו בחור שעומד במעבר. עכשיו אפשר לזהות שזהו **בועז**. הוא נראה מעט שונה, הוא מגולח, שערו קצר יותר. בועז אינו מבחין בגליה, הוא מתסכל אל הצד השני.

גליה בוחנת אותו במבטה. בוחנת את תנועות הגוף שלו כשהוא מנסה לשמור על שיווי משקל כשהאוטובוס נוסע בסיבובים. היא מביטה בו כאילו הוא איש זר.

לאחר כמה רגעים גליה מרימה את ידה ולוחצת על כפתור העצור של האוטובוס. כף ידה מכוסה בכפפה של חליפת הלחץ. האוטובוס נעצר. גליה קמה ממקומה, היא מתקדמת אל כיוון הדלת האחורית. הדלת נפתחת, גליה יורדת במדרגות...

81. חוץ. רחוב של גליה - יום.

גליה יוצאת מתוך האוטובוס, בועז יוצא גם הוא אל הרחוב מתוך הדלת הקדמית של האוטובוס. דלתות האוטובוס נסגרות והוא ממשיך בדרכו.

גליה מתקדמת אל עבר בניין המגורים שלה. בועז הולך אחריה, גליה אינה מבחינה בו. הוא נמצא כמה מטרים אחריה. בועז מגביר קצב ומצמצם מרחק אל גליה. כשהוא ממש מאחוריה הוא פונה אליה.

בועז

נראה לי אני בדרך אליך..

גליה מסתובבת מופתעת לראות אותו מאחוריה.

גליה

מה?

בועז

גליה, נכון?

גליה

נכון...

השניים נעצרים ברחוב.

בועז

אני בועז, אורן דיבר איתי...

גליה לא מבינה.

בועז

בועז, הפאראמדיק, אורן הזמין אותי אליכם..

בועז מבין שגליה לא בעניינים.

בועז

אני לא יכול לבוא לחתונה, אז אורן הזמין אותי אליכם, את יודעת, אמר שזה חשוב לו לראות אותי..

השניים מתחילים ללכת לכיוון בניין המגורים.

גליה

אה, אוקי, הוא בטח אמר לי את זה ושכחתי.
כל החתונה הזאת..אני כבר אאוט לגמרי, כל ההכנות אתה יודע..

בועז

כן, אני יכול לדמיין...

בועז וגליה מגיעים אל השביל שמוביל אל הכניסה לבניין המגורים.

82. פנים. דירה של גליה / סלון - יום.

גליה פותחת את דלת הכניסה, היא נכנסת אל הסלון בועז אחריה. גליה זורקת את התיק על הרצפה. היא מורידה את הצעיף ואת כפפות הצמר, אפשר לראות שהיא לא לובשת את חליפת הלחץ מתחת לחולצה אבל יד ימין שלה עדיין עטופה בכפפה של חליפת הלחץ.

הדירה נראית מסודרת. אל הסלון נכנס אורן. הוא מחייך. הוא מנשק את גליה על השפתיים נשיקה קלילה. הוא מושיט יד אל בועז.

אורן

טוב לראות אותך. (פונה אל גליה) מה, באתם ביחד?

גליה

כן, במקרה היינו על אותו אוטובוס.

אורן(אל בועז)

מה המצב?

בועז

יופי, טוב לראות אתכם האמת..שהכול בסדר..

אורן

כן, הכול בסדר..

גליה מסתכלת על בועז, עדיין נראית מהורהרת..

אורן

מה אתה שותה?

בועז

קפה.

אורן

גליה?

גליה

גם...

אורן

סבבה.

אורן יוצא מהסלון לכיוון המטבח. גליה ובוועז נשארים לעמוד.

גליה

אז זה אתה, אה.

בוועז (מחייך)

כן. זה אני.

גליה

אז אתה לא יכול לבוא לחתונה?

בוועז

לא. אני נוסע לסופ"ש...

גליה

בטח יש לך אלף כמונו ביום, אני אמרתי לאורן, שזה בטח סתם תיק בשבילך. אבל הוא התעקש.

בוועז

זה ממש בסדר, אני תמיד שמח להיות בשמחות.. אבל אני יורד לסיני, עם החברה, יש לה יום הולדת..

גליה

ואלה...אני אוהבת את סיני.

בוועז עושה קנאקים באצבעות. גליה מסתכלת עליו, בוועז מפסיק.

בוועז

אז איך את?

גליה

טוב.

גליה

ואתה?

בוועז

טוב.

גליה(בחצי חיוך)

אז, תגיד, איך הייתי בתור פצועה?

בוועז

מיוחדת.

גליה מחייכת.

גליה

יש לי שאלה מוזרה.

בועז

מה?

גליה

נפגשנו פעם? חוץ מהפיגוע?

בועז (מחייך)

כן, דרקולה...זוכרת?

גליה

מה?

בועז

האמת זה קצת מביך. נפגשנו פעם באיזה בר, מסיבת פורים, ואני הייתי קצת שיכור והרבה אידיוט.

גליה

ואלה..

גליה מתיישבת על הספה. בועז נשאר לעמוד.

בועז (ברצינות)

איך ידעת?

גליה

מה ידעתי?

בועז

כשהוצאתי אותך מהאוטובוס, היית מחוסרת הכרה, כשהתעוררת, אמרת לי להוציא את אורן. אמרת שזה הולך להתפוצץ. שנייה אחרי שהוצאתי אותו התפוצץ שם משהו באוטובוס. לא יודע מאיפה זה בא לך, איך ידעת..

גליה

באמת?

בועז

באמת.

בועז

ואז לחשת לי באוזן.

גליה נעמדת.

גליה

מה?

בועז

זה היה מוזר, אולי הזית דברים. הזיות זה דבר טבעי במצב הזה. אנשים מדברים שטויות במצבים האלה. לא תמיד מתכוונים למה שהם אומרים.

גליה מתקרבת אל בועז.

גליה

מה אמרת?

בועז

"אני אוהבת אותך". בטח חשבת שאני אורן.

גליה

זה מה שאמרת?

בועז

ואח"כ אמרת "אני מצטערת". לא יודע על מה.

גליה מתחילה להבין מה קרה.

איציק זק"א (v.o)

מספרים שיש נשמות שעולות למעלה והן עדיין לא מוכנות, לא שלמות. אומרים שמי שעולה למעלה לא מוכן, בורא עולם נותן לו לראות את החיים שיהיו לו, אם הוא יבחר לחזור. במשך הזמן הזה בין העולמות, החיים רצים מולו כמו בסרט...

סדרה של פלאשים כשברקע קולו של איציק:

*גליה מתעוררת ומביטה בשעון. השעה 9:00. (סצנה 3)

*גליה מביטה בשעון שעל ידה, הוא תקוע על השעה 9:01. (סצנה 9)

*גליה אומרת לטליה שהיא מרגישה שהיא מסתכלת על החיים שלה מהצד, כמו בסרט (סצנה 47)

*גליה שואלת את בועז אם הוא אמיתי. (סצנה 49)

*גליה הולכת ברחוב לבד. היא מביטה בשעון, השעה 9:03. בחור צעיר עובר לידה ואומר לה " גליה תנשמי " (סצנה 37) בעריכה מקבילה רואים את בועז עוצר את ההחייאה של גליה ואומר לה " גליה תנשמי " השעה בשעון שלו היא 9:03. (סקוונס פיגוע)

* השעון שעל היד של הפאראמדיק שבודק את גליה מראה על השעה 9:07. גליה נראית מתה. (סקוונס פיגוע)

* רונן החובש מספר לגליה שרסיס פגע באזור המוח של אורן. הוא מספר שרסיס הגיע מפיצוץ שני. רונן אומר שהם פספסו את אורן בכמה שניות. (סצנה 30).

איציק (v.o)

נשמה שבוחרת לחזור, רק ברגע שהיא יורדת אל הגוף, בשנייה הזאת שהגוף והנשמה מתאחדים שוב. רק אז היא מודעת למה שעברה...רק בשנייה הזו, היא יכולה אולי לעשות שינוי...

המשך פלאשים כשברקע קולו של איציק:

*גליה מתעוררת ולוחשת לבועז להוציא את אורן מהאוטובוס. היא אומרת שהוא בדרך להתפוצץ. (סקוונס פיגוע)

*בועז יוצא מתוך האוטובוס הבוער. הוא מחזיק בידיו את אורן. לאחר שנייה פיצוץ קטן מרעיד את האוטובוס.

חזרה אל הסצנה.

בועז

מוזר, לא?

גליה (כמעט לוחשת)

אני מצטערת...

בועז מתקרב אליה.

בועז

על מה?

גליה

על זה שוויתרתי.

בועז

על מה וויתרת?

גליה מסמנת עם היד שלה על הרווח בניהם.

גליה

עלייך. לא הייתה לי ברירה.

בועז לא מבין.

גליה פותחת את אחת המגירות שבכוננית הספרים. הוא מוציאה משם את השרשרת עם תליון הפרפר, היא מתקרבת אל בועז, היא מושכת את ידו ומניחה את השרשרת בכף ידו וסוגרת אותה. היא מעבירה יד על פניו.

גליה

תודה.

.Fade out

83. פנים. סלון כלות / חדר אחורי - יום.

אור של אחר הצהריים שוטף את החדר הקטן מתוך חלון גדול הפונה אל הרחוב.

גליה יושבת ליד החלון, על כיסא עץ, היא לבושה שמלת כלה, היא לא לובשת את חליפת הלחץ מתחת לשמלה, רק הכפפה נשארה על כף ידה. שערה השחור מבריק, פניה מאופרות. היא מוכנה.

גליה מביטה אל הרחוב. אי אפשר לראות את פניה, רק את ההשתקפות שלה דרך החלון. משב רוח נכנס אל החדר.

רעש של פתיחת דלת נשמע. גליה מפנה את מבטה אל תוך החדר. דרך ההשתקפות שבחלון אפשר לראות דמות שנכנסת אל החדר. אנו רואים רק את החלק העליון שלה, היא לובשת חליפה, הדמות מתקדמת אל גליה. עכשיו אפשר לראות את אורן, הוא לבוש בחליפה ונראה מאושר.

גליה מחייכת אליו. אורן מתקדם אליה ומניח יד על הכתף שלה.

אורן

אנחנו מחכים לך למטה, כמה זמן את צריכה?

גליה מלטפת את פניו של אורן. מביטה בעיניו.

אורן

מה?

גליה (בקול רגוע)

כלום... תרד, אני עוד כמה דקות מגיעה.

אורן מנשק אותה בעדינות על הלחי ויוצא מהחדר. גליה נשארת להביט בהשתקפות שלה, ואז, מבלי התראה מתחילות לזלוג דמעות מעיניה. גליה אינה מנסה לעצור את שטף הדמעות. היא מסתכלת על כף היד שלה, על הכפפה שעוטפת אותה. אחרי רגע היא פותחת את הרוכסן של הכפפה ומורידה אותה מהיד.

היא מניחה אותה על עדן החלון.

הדמעות ממשיכות לזלוג מעיניה אך הבעת פניה של גליה אינה משתנה. היא נשארת עוד כמה רגעים להביט בדמותה שמשתקפת בחלון ואז היא מחייכת חיוך קטן, מריר...

היא נושמת נשימה ארוכה, ומנגבת את הדמעות עם היד שלה.

קאט לפלשבק, גליה ובוועז מתנשקים. זהו המשך של הכמעט נשיקה בסצנה 40.

.Fade out